Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Thủ-Tướng Gia nã Đại tuyên bố tại hội nghị Liên-Hiệp-Anh ủng-hộ chính sách Mỹ về Việt-Nam

MỸ KHÔNG BUỘC NHÂN DÂN VIỆT-NAM

NĂM THỨ I – SỐ 87 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ BA 14-7-1964 (NGÀY 6 tháng 6 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai – Sàigòn – Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

CHẤP THUẬN MỘT CHÍNH PHỦ NÀO MÀ CHỈ NHẰM NGĂN NGỪA VIỆC THÀNH LẬP CHÍNH PHỦ CỦA CỘNG SẢN

★ Chu ân Lai – Nê Win bàn kín về V.N

HOA THỊNH ĐỐN.— Bộ Ngoại Giao Mỹ đã ra một bản tuyên cáo bác bỏ đề nghị của một nhóm giáo chức. Nhóm giáo chức này đã họp báo tại Hoa thịnh Đốn và đưa đề nghị trung lập hóa cả miền Bắc lẫn miền Nam Việt Nam.

Bộ Ngoại Giao Mỹ tuyên bố rằng trong hiện tình chúng tôi không thấy có giải pháp nào khác đối với chánh sách của Mỹ là tích cực viện trợ cho Việt Nam Cộng Hòa để chiến thắng Cộng sản xâm lăng.

Bản tuyên cáo nói rằng đề nghị của nhóm giáo chức kia sẽ không có ý nghĩa gì ngày nào Cộng sản chưa bỏ hẳn chính sách xâm lăng và để các lân quốc được sống yên ổn. Hòa bình thực sự chỉ được tái lập thực sự khi nào điều kiện này được thực hiện.

Mỹ không bắt buộc...

LUÂN ĐÔN. — Tại hội nghị khối Liên Hiệp Anh đang nhóm, nhiều thủ lãnh các nước đã lên tiếng về tình hình Đông Nam Á. Hôm 9-7 Thủ Tướng Gia nã đại tuyên bố ủng hộ lập trường của Mỹ.

Thủ Tướng nói «Chính sách Mỹ ở Việt Nam Cộng Hòa không nhằm bắt buộc nhân dân miền Nam VN phải chấp thuận một chính phủ nào mà chính là để ngăn ngừa việc thành lập một chính phủ do sự can thiệp của Cộng sản lập ra.»

Ngoại trưởng Anh thì tuyên bố rằng Anh ủng hộ quan điểm trung lập cho Cam Bốt và Lào. Ngoại trưởng cho biết đang có các cố gắng để tiến tới một hội nghị quốc tế về Lào.

T.C. và Miến bàn về V.N.

NGƯỠNG QUANG.— Sáng chủ nhật, Thủ Tướng Trung Cộng Chu ân Lai và Ngoại trưởng Trần Nghị đã rời Thủ đô Miến sau hai ngày viếng thăm.

A xem tiếp trang 4

Tin ngắn quan trọng

HÀ NỘI.— V. C. vừa đem xử 17 người bị buộc tội dọn nhập miền Bắc để phát động chiến tranh tâm lý. Có 3 người bị tử hình 14 người từ 5 năm đến khổ sai chung thân. VC nói rằng số người này được huấn luyện tại Trung Hoa Dân Quốc và đổ bộ lên Quảng Ninh hồi năm ngoái.

MỸ.— Ban soạn thảo chương trình của đảng Cộng Hòa chủ trương không dành cho Tổng thống toàn quyền sử dụng võ khí nguyên tử mà phải để các tư lệnh lực lượng (như ở Âu Châu) cũng có quyền sử dụng loại võ khí nguyên tử cỡ nhỏ.

PHÁP : Chủ tịch đảng Cộng sản Pháp, Tô rê, chết bất thần hôm thứ bảy lúc đang đi tàu qua Hắc Hải để sang Nga dưỡng bệnh.

SÀIGÒN.— Bộ Trưởng Hải quân Úc, Chaney vừa đến thăm viếng Sàigòn, và đã hứa giúp thêm cho Việt Nam chuyên viên chống du kích và phi cơ vận tải Caribou.

NHIỀU TRẬN ĐÁNH LỚN ở Chương-Thiện

SÀIGÒN.— Quá nửa đêm thứ sáu rạng thứ bảy, lối 2 tiểu đoàn Việt Cộng kéo tới tấn công đồn Vĩnh Cheo (Chương Thiện) do 50 dân vệ trú đóng. Bên ta 10 dân vệ tử thương 16 bị thương. Bên Việt Cộng, bỏ lại 10 xác chết trên hàng rào kẽm gai và 1 súng máy.

3 giờ sáng cùng ngày, lực lượng truy kích của ta gồm 5 đại đội chia làm 3 cánh, từ Chương Thiện đi. Hai cánh đầu mỗi cánh 2 đại đội, và cánh thứ 3 1 đại đội. Cả 3 cánh đã cùng chạm súng với V.C. lúc 6g15 sáng. hai cánh bị lọt ổ phục kích. Kết quả bên ta 8 tử thương, 59 bị thương 19 mất tích ; 3 cạc bin, 1 M-1, 1 trung liên, 1 moóc chê 60 ly, bị mất. Cuộc chạm súng kéo dài từ 2 tới 3 giờ. Bản tin tổng kết loan báo chiều qua cho biết kết quả như sau : bên ta 20 tử thương, 16 bị thương tại đồn Vĩnh Cheo và lực lượng truy kích bị thiệt hại 20 chiến sĩ, 75 bị thương, 19 mất tích và một số lớn vũ khí cá nhân. V.C. 10 chết, mất 2 súng. Vào lúc bản báo cáo này được loan báo, có tin giờ chót cho biết độ 300 V.C. lại đang tấn công đồn kể trên một lần nữa, chưa có kết quả.

CỔ-ĐỘNG

Quyết tâm tiêu diệt Cộng phỉ để rửa sạch mối quốc hận

Thông bạch của Viện Hóa Đạo cho biết :

CÓ VÀI TẬP ĐOÀN TRONG GIÁO HỘI lại có hoạt động gây hoang mang

SÀIGÒN.— Thượng Tọa Thích Tâm Châu, nhân danh Viện Trưởng Viện Hóa Đạo vừa cho công bố một thông bạch gởi toàn thể Phật tử mà nội dung chính như sau :

« Vì gần đây, Viện có nhận được nhiều thư ở các nơi gởi về văn phòng trình bày về hoạt động của một vài Tập Đoàn trong Giáo Hội sau ngày thống nhất, nhất là ở Miền Trung, hiện đang gây nhiều sự hoang mang trong nội bộ.

« Để chấn chỉnh lại tình trạng thiếu ý thức thống nhất trên, trong phiên họp Hội Đồng Viện ngày 10-7-64 đã nhận xét và quyết định như sau :

« 1)— Sau ngày thiết lập sự thống nhất ở các cấp, các Tập đoàn trong Giáo Hội Thống Nhất ở các địa phương đương nhiên ngưng hết mọi hoạt động của riêng mình. Mọi Phật

B xem tiếp trang 4

Thành lập lực lượng QUỐC-GIA THỐNG-NHẤT

SÀIGÒN.— Chiều chủ nhật, 15 chính đảng lớn đã quy tụ lại thành một khối, lấy tên là Lực Lượng Quốc Gia Thống Nhất.

Bs. Nguyễn tôn Hoàn được cử giữ chức vụ Tổng Thư Ký, và các ủy viên trung ương gồm nhiều nhân vật cách mạng có tâm tiếng như cụ Nguyễn Thế Truyền, quý ông Trương Kim Cù, Kiều Công Thảo, Huỳnh Kim Nên, Trương Lương Thiện v.v..

Dự lễ Lực Lượng này ra mắt quốc dân tại rạp Quốc Thanh, có nhiều nhân vật cao cấp của chính phủ và của ngoại giao đoàn. Lập trường của

T xem tiếp trang 4

CHÍNH-LUẬN TRẢ LỜI BỘ THÔNG-TIN

ÔNG GIÁM ĐỐC NHA THÔNG-TIN BÁO CHÍ CÓ Ý Phủ nhận lời T.T. Nguyễn-Khánh

về lý do đưa tới cuộc chỉnh lý?

(Tiếp theo)

Trong số hôm qua chúng tôi đã trình bày tóm tắt lại bài báo « thủ phạm » trong số *Chính Luận* ra ngày 30-6-64 bị tịch thu.

Như mọi người thấy rõ, đó chỉ là một bài bình luận, bàn về những cái hay và những cái kém hay của ông Cabot Lodge, « lật » rất giỏi nhưng « vớt » không tài, và rất lúng túng khi phải « dựng cái mới ».

Chỉ có vậy, mà Bộ Thông Tin đã có thể *chặt riêng ra một nửa câu và một câu, để hiểu riêng ra một cách không còn ăn nhập gì với bài báo*, rồi gán cho chúng tôi nào là « phổ biến luận điệu gián tiếp để cao chế độ cũ », nào là « xuyên tạc thành tích chiến đấu của nhân dân và quân đội » để tịch thu báo của chúng tôi !

Chúng tôi thật lấy làm ngạc ngán khi nhận thấy rằng các chiến thuật bất hủ đó, vốn của Ngô đình Nhu rất ưa dùng để « chụp mũ » và trát bùn lên mặt đối lập, té ra đến ngày nay hình như vì sức mạnh của tập quán vẫn còn nằm nguyên vẹn trong lề lối làm việc của Bộ Thông Tin.

Để « rửa mặt », chúng tôi xin cùng Bộ Thông Tin trở lại sự thật, cùng nhận định lại *ý nghĩa thật của những câu đó trong bài báo của chúng tôi.*

Chúng tôi sẽ xin tuần tự để cập đến từng điểm một.

Yếu tố thời gian trong bài báo của chúng tôi :

Cái nửa câu mà Bộ Thông Tin trích riêng ra để gán cho chúng tôi tội « để cao chế độ cũ », như sau đây :

Nhắc lại lời tuyên bố của ông Cabot Lodge rằng « ông buồn vì đã không cứu nổi ông Diệm », tác giả bài báo bàn : « Nỗi buồn của ông Lodge không hẳn là buồn vì ông Diệm chết, mà là buồn vì nỗi, **lật ông Diệm xong, tình thế ở đây lâm vào cảnh trống rỗng chính trị** ».

Bộ Thông Tin chặt lấy nửa câu sau để buộc tội chúng tôi. Và bức thư của ông Giám Đốc Thông Tin Báo chí cũng đã giải thích và bình luận giải đoạn cái nửa câu sau đó, *nhưng không phải theo ý nghĩa của nó trong bài báo, mà chỉ lấy nửa câu đó đứng riêng biệt một mình để hiểu theo ý riêng ông.*

Nhầm lẫn như vậy, có lẽ chỉ tại vì ông Giám đốc Thông Tin Báo chí đã quá vội vàng, không kịp đọc kỹ bài báo và không nhận định rõ yếu tố thời gian.

Ông Giám đốc Thông Tin Báo Chí so sánh cảnh bế tắc của sinh hoạt chính trị dưới chế độ độc tài gia đình trị Ngô-đình-Diệm với « không khí chính trị sôi nổi hào hứng » ngày nay, « chính phủ cách mạng luôn luôn chủ trương tạo điều kiện để xây dựng một đời sống chính trị mới cho quốc gia ». Chúng tôi hoàn toàn đồng ý. Và tác giả « bài báo thủ phạm » cũng hoàn toàn đồng ý, khi viết rằng : « Nhờ ông (Cabot Lodge), dân Việt tự tháo gỡ được ách độc tài của Ngô Triều. Không ai phủ nhận điều đó, và mọi người đều biết ơn ông »... thật ra theo ý chúng tôi, so sánh giữa chế độ cũ của họ Ngô và chế độ Cách Mạng ngày nay như ông Giám Đốc đã làm là còn thiếu sót rất nhiều, còn rất nhiều cái dở của chế độ cũ mà ông chưa nói ra, và còn rất nhiều cái hay của chế độ cách mạng ngày nay mà ông chưa để cập đến.

Khốn nỗi rằng vấn đề không phải ở đó. Bài báo của chúng tôi không hề « trực tiếp » hay « gián tiếp » so sánh giữa hai chế độ, cũng không hề nói gì đến hai chế độ cả. Sau khi đã cám ơn ông Cabot Lodge giúp chúng ta lật đổ Ngô triều, bài báo *chỉ nói đến vai trò và trách nhiệm của ông Cabot Lodge* **trong khoảng thời gian ba tháng** *sau khi đảo chính và trước khi chỉnh lý mà thôi.*

Chúng tôi không ngụy biện — Xin mời ông Giám Đốc Thông Tin Báo chí chịu khó đọc lại bài báo cho kỹ hơn một chút, thì sẽ thấy ngay. Tác giả nói tất rõ ràng : « Quân đội bỏ Hiến Pháp, giải tán Quốc Hội, nghĩa là làm cách mạng hoàn toàn, mà ông Lodge, vì muốn giữ tính chất liên tục của chính thể C.H. đã cố níu lấy giải pháp đưa ông Thơ ra làm Thủ

C xem tiếp trang 4

PHẦN KẾT LUẬN

CHÍNH SÁCH CỨNG RẮN CỦA MỸ GẶP NHỮNG GIỚI HẠN NÀO ?

★ NẾU ĐỂ DÂN CHÚNG VIỆT-NAM ĐẶT QUÁ NHIỀU KỲ VỌNG VÀO TƯỚNG TAYLOR RỒI CHẲNG ĐÁNH RA BẮC GÌ CẢ, THÌ SAU NÀY KỲ VỌNG SẼ THÀNH ẢO VỌNG.

● ĐÃ ĐẾN LÚC MÀ NGƯỜI MỸ PHẢI NÓI RÕ RA : CHIẾN TRANH Ở ĐÂY LÀ CỦA AI ?

(Tiếp theo) Bài của Từ-Chung

PHÁC họa bức tranh về tình hình quân sự tại đây, chúng ta thấy rằng chưa đến nỗi nào, chưa có gì là tuyệt vọng.

Nếu hồi tưởng lại chuyện cũ thì năm 1954 bao nhiêu người tin rằng miền Nam qua được cầu Giơ neo ?

Không phải bỗng dưng mà Tổng Thống Johnson ngày mùng 2-6-64 mang bức thư của cựu Tổng Thống Eisenhower ủng hộ ông Diệm hồi 1954 ra đọc.

Đọc bức thư ấy Tổng Thống Johnson chỉ muốn xác nhận rằng chính sách của người Mỹ tại Việt Nam hiện giờ cũng giống hệt như hồi đó, tức là không chịu để cho Cộng sản thôn tính Miền Nam.

Qua cầu Giơ Neo 56, trải qua những thời của các tướng O'Daniel, Collins ; đến năm 58 tướng Williams tuyên bố với một ủy ban Quốc Hội Mỹ rằng Việt cộng ở Miền Nam chỉ là những bầy kẻ cướp. Miền Nam chỉ cần lập thêm vài trung đoàn bộ binh là dẹp yên ngay.

°°°

HỒI đó báo chí không được để cập tới sự phá hoại của Việt Cộng. Loan tin xe đò bị V.C. giựt mìn có thể bị gán cho tội « cộng sản ». Thông Tin chấp nhận cho báo chí dùng danh từ « *những kẻ lạ mặt* » để gọi V. C.

Sau 3 năm trời chính quyền miền Nam bưng bít như thế, sau 2 đợt kiến tạo khoa trương ầm ĩ về Khu dinh điền, khu trù mật, thì đến năm 1961, V.C. đủ lông đủ cánh bắt đầu tung hoành.

Chính phủ Sàigòn hốt hoảng kêu cứu, và Tướng Taylor được cố Tổng Thống Kennedy cử sang Sài-Gòn quan sát. Kế hoạch Staley—Vũ quốc Thúc ra đời để mà chịu sự lấn át của quốc sách ấp chiến lược, đến độ không còn ai nhắc tới nữa.

Mỹ tăng cường viện trợ quân sự, đưa thêm cố vấn, vũ khí vào miền Nam.

Tháng 12, 1961, ông cựu Đại sứ Nolting còn nói chương trình viện trợ của Mỹ như buồm được gió.

Đến cuối năm 1962 người ta tin chắc rằng sẽ cản được V.C. Rồi suốt ngày người ta chỉ nói đến quốc sách ấp chiến lược. Đùng một cái trận Ấp Bắc nổ tung ra, như trận đánh ở Tây Ninh mấy năm trước, báo hiệu rằng Việt Cộng rời miền Cao Nguyên và tập trung tại vùng châu thổ sông Cửu Long.

Sang năm 1963, thì chế độ Cộng Hòa lộ hẳn bộ mặt cảnh chế, bê bối, và đến tháng 11 Ngô triều bị lật đổ.

Một số lớn ấp chiến lược không do dân tự nguyện thành lập sụp đổ theo.

Trước thời Diệm, người ta bưng bít dấu quanh.

Sau thời Diệm, sự thực được trình bày.

°°°

ĐẾN lúc bây giờ dân chúng mới biết rằng 90% tỉnh Long An đã bị V.C. chiếm. Người yếu bóng vía cho rằng thậm cấp chí nguy rồi. Nhưng sự thực chỉ là 90% tỉnh Long An đã bị V.C. kiểm soát từ trước, đến bây giờ sự thực mới được công bố mà thôi.

Tiếp nhận sự thực không đồng nghĩa là tình hình chiến tranh tuyệt vọng. Nếu vẽ ra thành một đường cong trên biểu đồ thống kê thì tình hình lên xuống, xuống thấp nhất vào năm 1954, lên cao nhất vào những năm 56-57, lại tụt xuống thấp trở lại năm 1961, để hơi nhích lên năm 1962, và đến nay năm 1964, còn khả quan hơn hồi 1961, khả quan hơn ở chỗ lực lượng của ta tăng cường nhiều.

1964 là năm đánh dấu, chấm dứt giai đoạn chót của sự mở đầu thắng lợi, hay sẽ là sự mở đầu của giai đoạn chót dẫn đến thảm bại ? Chúng ta đang đi đến một điểm chuyển hướng lật ngược lại tình thế, nói theo kiểu về đường cong của thống kê thì tụt sát vào rồi phải bắt đầu ngoi lên, chứ không thể xuống dốc luôn..?

°°°

RỜI bức tranh về tình hình quân sự, tức là rời phạm vi thông tin, bước sang phạm vi nhân sự, chúng ta thấy người Mỹ cho công bố một bản điều tra dân ý tại Long An, thực hiện với 15 ấp chiến lược và 7 trường trung học. Theo cuộc điều tra, người Mỹ đi đến kết luận rằng :

— hiện trong dân chúng có khuynh hướng sợ hãi V.C sẽ thắng, nên có tình trạng đón gió, cầu an.

— chính phủ Ngô Triều đã thất bại không phản được tuyên truyền của VC ở thôn quê, khiến cho thanh niên thôn quê có cảm tình thiên về Việt Cộng.

— ấp chiến lược vi phạm quá nhiều quyền tự do của dân chúng trong ấp, và nạn cường hào ác bá lộng quyền làm mất nhân tâm.

— các lực lượng canh phòng xử sự không được lòng dân, khiến có người khó chịu hướng về V.C.

Lấy 1 làng làm thí điểm, người Mỹ thấy có 56 gia đình, thì 10% muốn theo hẳn VC, 15% vì bị dọa nạt mà theo để cầu an, 45% chỉ muốn được yên thân không theo hẳn bên nào, và 30% ủng hộ chính phủ quốc gia.

Nguyện vọng của dân là giới hạn sự oanh tạc làng mạc, và được tự do đi lại.

Khi được bản điều tra này, người Mỹ đã tính người ta mà than rằng : « Nếu biết sự thể như thế này 2 năm trước thì cầm chắc là bây giờ thắng rồi !.

Nhưng biết muộn còn hơn không.

°°°

BIẾT rõ như thế, nên các chiến thuật gia Mỹ mới định lại kế hoạch.

H xem tiếp trang 4

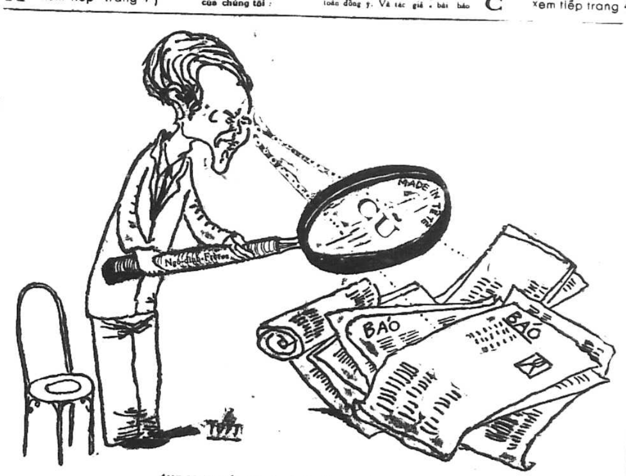

ÔNG SOẠT BÁO : Có chỗ này là chúng mày đã chết với ông rồi.

CHUNG QUANH ĐỀ NGHỊ « CHO TẤT CẢ THÍ SINH THI LẠI »

CHO THI LẠI HAY KHÔNG SAO KHÔNG NÓI TRẮNG RA?

Bài của Thái-Lân

Cũng dạo này năm ngoái, từng đoàn và từng đoàn học sinh, phần lớn vào cỡ 16 — 18 tuổi, ào ào kéo ra đường đấu tranh chống độc tài, đưa hai bàn tay yếu đuối chống đỡ với lưỡi lê và súng đạn của lực lượng bảo vệ chế độ Ngô đình Diệm. Vào thời đó, biết bao nhiêu bậc mô phạm, trí giả, trưởng thượng danh vọng cao vời vợi, phẫn nộ công khai lên tiếng mắng lũ trẻ ngu, chửi bọn đối lập phản động «lợi dụng con nít» và «xúi trẻ ăn cứt gà»....

Bây giờ chế độ độc tài Ngô đình Diệm không còn nữa, các em học sinh được tha hồ hoan hô cách mạng.

Nhưng ngẫm lại lời mắng năm xưa cho kỹ, có lẽ không học sinh nào không thấy « nó » còn thấm độc, còn thấm thía cho đến tận bây giờ vì bây giờ rõ là hậu quả nhãn tiền mùa thi năm nay các em rớt hơn sung chín cả chùm.

Nghe nói có trung tâm 1000 thí sinh thì chỉ có 18 đậu, nghĩa là tỷ lệ đậu chỉ có 1, 8 phần trăm thay vì 30, 25 hay tệ ra là 15 phần trăm như xưa. Nói rằng « học tài thi phận » thì phận gì mà hãm hiu khủng khiếp đến như thế !

Rốt rồi thì làm sao đây ? Thật là công cốc !

Những tưởng nay mai đến tuổi quân dịch, có được tấm bằng Tú Tài I thì sẽ được gọi đi Thủ Đức, trước là bỏ công sách đèn miệt mài suốt mười năm có lẻ, sau là đền đáp được công ơn dưỡng dục của mẹ cha, thắt lưng buộc bụng.

Những tưởng là ngày đi làm, tối đi học, có tấm bằng được vô ngạch được thêm lương thì cũng mát mặt « mẹ nó », thỏa những lúc tay ôm con tay rửa bát, đầu tắt mặt tối cũng cam, miễn « bố nó » nên danh nên giá !

Tính riêng sự thiệt hại của một cá nhân thì nào có nghĩa lý gì. Nhưng nếu tính chung tất cả. Vì thử năm nay có 40 ngàn thí sinh thi rớt. Mỗi thí sinh mỗi tháng phải tiêu vào sự học 1000 đồng thì mỗi năm tốn 12 ngàn. Tổng số thí sinh thi rớt như thế là đã đốt mất 500 triệu bạc. Ấy là chỉ mới tính phí tổn của năm học thi (đệ Nhị).

Nếu vì hỏng Tú Tài I mà phải bỏ học luôn thì phải tính cả năm đệ tam (vì không đậu thì cả hai năm học đều coi như bỏ) tức là số phí tổn tăng gấp đôi.

Xưa kia đã có thời sự thi cử ở nước ta bậy bạ đến nỗi sử gia Trần trọng Kim phải gọi là « chợ thi ». Ngày nay không phải chợ mà là ống cống : « ống cống » thì đã nuốt 500 triệu bạc mồ hôi nước mắt.

Xưa kia các cụ nói « phí của trời, mười đời không có ». Mới phí của trời (nghĩa là của chung trong trời đất) mà đã thế thì phí của dân — nhất là dân nghèo bóp bụng nuôi con.

Đ xem tiếp trang 4

TIN LAO ĐỘNG

Xích lô Gia-định BIỂU TÌNH đòi được chạy vào đô thành

GIA ĐỊNH.— Hồi 10 giờ sáng 12/7, 150 phu xe xích lô đạp và 2 đại diện của hãng xe xích lô Hiệp Hưng mang số Gia Định, đã họp mít tinh trước Lăng Ông Bà Chiểu để yêu cầu chính quyền Gia Định can thiệp với nhà cầm quyền Đô thành cho những xe mang số Gia Định được phép lưu thông từ Gia Định ra Sàigòn. Lời yêu cầu này cũng còn được 2 đại diện của anh em xích lô chính thức trình lên ông Tỉnh Trưởng, ngày 13-7. (C.C.)

— Trong mấy ngày vừa qua, công nhân thuộc phân bộ máy nghiền và vô bao đã đình công để phản đối

O xem tiếp trang 4

TIN TÒA

8 THƯƠNG GIA BỒI THƯỜNG 214 TRIỆU CHO NHA QUAN THUẾ

SÀIGÒN.— Ông Trần Đức Tân giám đốc 1 hãng xuất nhập cảng lớn tại Đô Thành cùng vợ là bà Nguyễn thị Thu, đều bị truy tố ra tòa tiểu hình sáng 11-7-64 về tội vi phạm luật mua bán giấy phép nhập cảng. Nguyên vào năm 1957, ông Tân được bộ Kinh tế cấp 1 giấy phép cho nhập cảng 1 số hàng hóa ước lượng 10 triệu đô la Hongkong, trị giá 107 triệu đồng Việt Nam.

Thời gian này, ông Tân chỉ nhập cảng cho mình trên 1 triệu đô la hàng hóa còn bao nhiêu nhường lại cho 7 thương gia khác. Do đó, khi nội vụ bị phát giác nên cả ông Tân lẫn bà Thu đều bị nha Quan thuế lập biên bản truy tố ra tòa về tội trên.

Tòa buộc ông Tân và bà Thu cùng 7 thương gia kia phải liên đới bồi thường nha Quan thuế 2 lần số hàng trị giá đã nhập cảng tức 214 triệu đồng Việt Nam.

Gác lại

Vì nhiều tin cần đăng gấp, nên chúng tôi đã phải gác lại bài Phóng sự «Tuồng Đời». Xin thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc.

RƯỢT BẮT SÔI NỔI VÌ... THUỐC PHIỆN

SÀIGÒN.— Lúc 10 giờ sáng 12-7, một cuộc rượt bắt sôi nổi giữa xe Cảnh sát và 2 thanh niên cỡi xe gắn máy, đã diễn ra suốt từ đường Phan đ. Phùng tới góc đường Cao Thắng—Trần quốc Toản. Tại đây 2 thanh niên nọ bị bắt, xét gói giấy mà 2 thanh niên ôm theo, Cảnh sát thấy đó là thuốc phiện (1 ký). Cả 2 liền bị điệu về bót ; chúng khai tên Đào hưng Viên (16t) và Chương phổ Dưỡng (20t). (S.S)

SAY RƯỢU, TUNG RƯỢU ĐẠN LÀM 1 NGƯỜI CHẾT, 2 TRỌNG THƯƠNG

GIA ĐỊNH.— Khoảng 9 giờ 45 tối 9-7, Trung sĩ nhất (B.A) Nguyễn văn Mành ở Đồn Tam Đa, đi nhậu say về tới gần đồn thì thấy có nhiều bóng người đi lại phía ông. Hoa mắt, tưởng V.C., ông Mành liền tung lựu đạn vào đám người. Lựu đạn nổ : ông Phạm văn Tròn (39t) chết tại chỗ ; 2 người khác tên Nguyễn văn Đức (29t) và Võ văn Thành (23t) bị thương nặng. (P.V)

VỢ ĐÈ-CÔ Ở CHO CHỒNG HIẾP, CẢ 2 BỊ BẮT

GIA ĐỊNH.— Cô Phạm thị B.V. (17t, ở đường Cô Giang) được Ngô thị N. (33t, ở đường Đống Đa Gia Định) mượn về làm gia công lương 600đ. 1 tháng. Đêm 11-7; cô V... ngủ ở đi văng thì bị thị N.. cùng chồng là Huỳnh văn L... đè ra, bóp cổ và nhét giẻ vào miệng. Sau đó thị N... giữ cô V..., để chồng y thị hiếp. Sau 1 lần, L. dọa nên cô V. không dám la mà chỉ khóc. Được thể N... lại đè V. ra cho L. hiếp thêm một lần nữa. Lần này quá ức, vừa được buông ra, cô V. liền chạy đi kêu cứu. Do đó 2 vợ chồng L... bị bắt. (D.L)

MỘT HIỀN PHỤ CHẾT VÌ... CHỒNG

TÂY NINH.— Bà Lê thị D. (24t ở xã An Tịnh) có chồng là Võ-văn L., (25t). Là một người bản bà đảm đang, bà D. cất một túp lều để khâu thuê vá mướn kiếm tiền cho chồng lên Sàigòn học Anh ngữ và đánh máy, hầu mong sau này gia đình khấm khá. Mỗi tháng bà D. gửi lên gần ngàn bạc cho chồng đóng tiền học. Nào dè, L... không ăn học chi cả mà lại mang tiền bao mèo ; kết quả bằng cấp chữ nghĩa L... không kiếm được một mảy may, mà chỉ tạo được 1 bào thai 3 tháng. Hay tin, quá đau đớn, chiều 10-7, bà D. viết thư tuyệt mạng để lại rồi tự tử chết. (Th. Tâm)

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — NGÀY THỨ BA 14-7-1964

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Đặng-văn-Đang	49A, đường Võ-Tánh	Sàigòn
B.S. Nguyễn-thị-Mai	9, đường Trần-quốc-Toản	Sàigòn
B.S. Tạ-văn-Du	406, đại-lộ Đồng-Khánh	Chợlớn

MẠO XƯNG TRUNG ÚY, 2 TÊN BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Đêm 11-7, có 2 thanh niên tên L. và Th... (mới ở Nha Trang vào Sàigòn) dẫn 2 cô gái đồng hương tới nhà bà L. ở đường Lê v. Duyệt xin ngủ nhờ. Thay vì nằn nỉ, tên L... lại tự xưng là Trung úy và buộc bà L. phải cho chúng ngủ trọ. Bà L. không chịu, và đôi bên cãi vã, Bực mình bà L. đi thưa, nên cả 2 tên L. và Th... cùng bị đưa về bót với 2 cô gái nọ. (C.C)

YÊU LÀM TRAI CÓ VỢ, 1 CÔ TỰ TỬ

SÀIGÒN. — Cô Nguyễn thị V...(27t) làm công cho hãng Mitac và có yêu một chàng tài xế cùng sở. Hai người ăn ở với nhau một thời gian nay mới hay chàng đã có vợ 4 con và lại còn bị vợ lớn làm xấu hổ. Do đó, đêm 11-7, cô V... lén uống độc dược tự tử. Người ta chở cô đi cứu cấp, nhưng quá muộn. Cô V...tắt thở tại bệnh viện. (D.T.)

CHỒNG NGOẠI TÌNH...VỢ ĐẬP ĐẦU TỰ TỬ

SÀIGÒN. — Bà Trần thị M (28t, ở Phạm thế Hiển) có chồng là 1 Ấn kiều tên H.M, Từ 3 năm nay gia đình rất êm đẹp. Chẳng dè đêm 11-7 bà M bắt gặp chồng chở « mèo » trên xe gắn máy chạy qua bến xe Nguyễn cư Trinh. Bà M. kêu xích lô dượt theo, nhưng không kịp. Quá ức, bà M. đập đầu vào cột đèn tự tử, nhưng có người thấy can gián kịp. Sau đó bà M. đã đi thưa chồng. (C.C.)

TIN TRỘM CƯỚP

SÀIGÒN. — Lúc 3 giờ sáng 12-7, nhân viên Cảnh sát bắt được 6 tên sau đây đang núp trong bóng tối toan leo tường vào 1 nhà ở Trương minh Giảng ăn trộm : H.V.D. (27t) Ng. V. A (17t) M.V.N. (17t), L.V.T (27t) Đ.V.C.. (27t) Lê V.T. (40t).

— Sáng 12-7, bà Võ thụy Hải (42t) ở đường Bùi Chu đã thưa bạn bè tên Đ.T.M. (47t, nữ thương gia) đã nhận bán hộ bà 1 vòng nạm 14 hột xoàn, nhưng không bán mà lại tráo hột xoàn giả vào để lấy số hột xoàn thật.

— Theo đơn thưa của cô Lê thị Duy (18t ở Nguyễn cư Trinh) thì cô có nghi cho người bạn tên Nguyễn thị C...(15t) đã trộm chiếc giây chuyền vàng của cô. Lúc 10g. đêm 11-7, cô C.., bị bắt về bót, và cô đã thú nhận tội.

— Đêm 11-7, quân gian đã lẻn vào nhà bác sĩ Deminde (42t, ở đường Gia Long) trộm nhiều đồ vật quý giá ước độ trên 1 triệu đồng. Nhà chức trách đang truy tầm thủ phạm.

— Lúc 10g. sáng, ông Nguyễn hưng Minh (24t, giáo viên) đã bị 4 tên lạ mặt mặc đồ kaki chặn tại đường Bùi thị Xuân lột sơ mi và cướp đồng hồ trị giá 3 ngàn bạc. (S.S.)

— Đêm 11-7, cậu Nguyễn Chắc (19t) chở hai thanh niên trên xích lô từ đường Trương minh Ký (Phú Nhuận) tới Trương minh Giảng ; khi tới chỗ vắng, hai tên này dùng dao uy hiếp và đoạt của cậu Chắc 100đ. (D.L.)

— Lúc 4 giờ sáng 13-7, Cảnh sát tuần tiễu trên đường Bùi thị Xuân Hồng thập Tự thấy 2 thanh niên có dáng điệu khả nghi, liền gọi lại, 2 tên này bỏ chạy. Cảnh sát bắn chỉ thiên, và dượt theo bắt được cả hai, và tịch thu của chúng 1 cái kìm cắt sắt. (C.C)

GHÈ ĐẠN CHƠI, 11 EM CHẾT, 1 TRỌNG THƯƠNG

HẬU NGHĨA.— Khoảng 4g 50 chiều vừa qua có 1 số trẻ em mục đồng cho trâu bò đi ăn, có ngoài đồng (ấp Mũi Lớn, xã Tân an Hội) có nhặt được 1 vật dường như là mìn làm bằng đạn moọc chê. Các em xúm vào ghè chơi. Thình lình vật nọ nổ làm 11 em chết tại chỗ, và 1 em bị trọng thương. (P.V)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiểu Đẳng)

MÁI TÓC

của THÚY

— Chị Hương ơi ! Mở cửa cho Em...

Hương ngửng lên, qua khung cửa sổ, trời mùa Thu xám đục, tà áo tím của Ngọc nổi bật giữa màu hoa lá. Cánh cổng khép lại. Ngọc vào thoảng theo mùi Ngọc Lan trên tóc. Ngọc nhìn quanh không thấy ai, nàng lên tiếng :

— Hôm nay hoa lan rụng nhiều quá chị Hương nhỉ ?

Hương mơ màng :

— Đêm qua gió to, chị với Nguyễn đứng mãi dưới gốc Lan chờ em...

Ngọc chớp mắt :

— Sao chị ?

— Nguyễn đi rồi, có nhờ chị chuyển thư cho em...

Hương đọc trong mắt Ngọc nỗi u buồn thầm lặng... Bước chân lạo xạo trên đá sỏi đưa hai người con gái vào trong nhà. Mỗi người theo đuổi một ý nghĩ.

Hương trao cho Ngọc lá thư :

— Em đọc đi, cấm khóc đấy nhé, khóc lần sau chị không làm trạm nữa đâu.

Ngọc giở lá thư hồi hộp :

Ngọc của anh ;

Chờ mãi một tuần, rồi hai tuần, Ngọc không sang. Anh không hiểu Ngọc bận rộn vì học thi ? Ốm đau hay quên anh rồi ? Nếu gì cũng phải viết thư chứ.

Hôm trước chị Hương về nói sang không gặp Ngọc, Em đi đâu miết mải thế ? Mấy hôm nay, anh ốm cứ nhớ Ngọc, muốn đến trường đón em, nhưng đi đến nửa đường, mới biết em đã nghỉ Hè rồi. Lẽ ra nhớ em, anh có thể cố gắng chờ đợi em thêm... Nhưng ngày kia Ngọc ơi, ngày kia anh nhận được giấy du học rồi, anh không thể chịu đựng được nữa, đi ngang nhà em mấy lần đóng cửa. Tránh sao chứ biết sao bây giờ, hẳn em không còn lý do để trách anh nữa nhé. Em về, sẽ không gặp anh, anh đi từ sáu giờ sáng... Đưa tiễn anh có mỗi người bạn và chị Hương. Thế thôi ! Buồn biết mấy không từ giã em. Anh đi trong năm năm... Thủy Ngọc có nhớ anh không, anh biết đọc thư anh, em sẽ khóc. Nhưng đừng buồn, người yêu bé nhỏ của anh. Anh hứa sẽ viết thư cho em một tuần hai lá và sẽ không bao giờ quên em. Tin anh không Ngọc ? Đừng khóc Ngọc nhé, nhớ sang chơi chị Hương luôn cho đỡ buồn và ép hoa Lan gửi cho anh. Cho anh gửi lời chúc anh Đạt, em nhé. Còn em thế nào cũng phải đỗ kỳ này, để coi quà của anh chứ ?

Yêu Em
NGUYỄN

Ngọc ngửng lên, đôi mắt đỏ hoe nhìn Hương :

— Em hối hận quá, mấy hôm trước em lên Đà Lạt thăm chú em, hôm nay mang mận về thì...

Hương ngắt lời an ủi :

— Đừng khóc xấu lắm Ngọc, Nguyễn sẽ viết thư cho em luôn cơ mà.

Chợt Ngọc hỏi :

— Buồng học của Anh Nguyễn, anh còn để sách vở gì lại không chị?

— Chị vẫn giữ nguyên. Cứ tưởng tượng như Nguyễn còn ở nhà. Em vào thăm qua nhé...

Ngọc theo Hương, đến cửa buồng, nàng đứng sững, tấm hình Nguyễn chụp ở Cáp đang tươi cười. Lòng Ngọc se lại, nàng đến gần :

— Chị Hương cho phép em giữ tấm hình nhé.

Hương thông cảm gật đầu... Mắt Ngọc vẫn còn ngấn lệ, nàng tâm sự :

— Em sợ quá chị Hương ạ, năm năm nữa anh Nguyễn mới về. Trong lúc này mẹ em đang có ý định gả chồng cho em. Quang học Dược cùng với anh Đạt, vẫn đến chơi nhà em luôn.

— Chỉ sợ em không chờ đợi được thôi chứ Nguyễn, chị tin tưởng ở Nguyễn lắm.

Ngọc bật khóc :

— Em lạy chị, Em yêu anh Nguyễn trọn vẹn, em không muốn chị nghi ngờ về em, nhớ anh Nguyễn hay được, anh ấy sẽ buồn không ít.

Hương nhìn qua cửa sổ.

— Ngày xưa chị cũng từng yêu như em nhưng chị đã tranh đấu đến thành công, hai năm sau anh ấy mất, để lại cho chị bé Thủy đây... Chị buồn gặp mấy em, sau chị vẫn sống, vẫn có nghị lực để tranh đấu. Chị không muốn bước thêm bước nữa. Sợ cháu Thủy ngày sau sẽ khổ. Em lấy gương chị mà phấn đấu.

Ngọc thấy trời gần đổ mưa, nàng buồn rầu đứng dậy :

— Cho Em gửi chị mấy chục trứng và mận, luôn phần của anh Nguyễn. Em phải về... trời sắp mưa rồi.

Hương đưa Ngọc ra cổng :

— Sang chơi chị luôn nhé, nhà bây giờ vắng quá, cháu Thủy đi học ngày hai buổi, chị ở nhà buồn ghê...

Hoa Lan vương trên lối đi, vương trên tóc Ngọc, mớ tóc thề bay tung theo gió, Ngọc cúi xuống, nàng nâng nhẹ những bông Lan trắng muốt thơm ngọt ngào :

— Chị yên tâm, thỉnh thoảng buổi tối em sang kèm thêm cho cháu Thủy học thay anh Nguyễn...

Hương quay mặt dấu nước mắt :

— Em nhặt hoa Lan làm gì nhiều thế ?

— Em gửi cho Anh Nguyễn. Anh Nguyễn vẫn tượng trưng em là hoa Lan chị không biết sao ?

Chợt Hương nghĩ ra điều gì :

— Mấy hôm nữa giỗ mẹ chị. Em sang nhé. Ngày 26 ta Em ạ.

Ngọc gật đầu... Hương nhìn theo bóng Ngọc, màu áo tím khuất trên con đường mòn. Hương nghĩ đến em, giờ này chắc Nguyễn còn đang bỡ ngỡ ở Ba Lê.

Tòa nhà ở Huế cổ kính hiu quạnh, khu vườn rộng mênh mang, bỗng dưng thu hẹp nỗi buồn của Hương...

oOo

Hai năm sau Ông Bà Phán Tâm không thể cho Thủy Ngọc hẹn lần năm này qua năm khác được nữa. Năm nay Thủy Ngọc đã hai mươi hai. Quang vẫn chờ đợi sự quyết định của ông Bà Phán. Ngọc đã cạn nước mắt đem chuyện Nguyễn để trình bày. Nhưng Ba Mẹ nàng đã quyết định nhận lời Quang rồi.

Và hôm nay là ngày Ngọc lên xe hoa. Tối hôm qua, sang nhà chị Hương, hai chị em đã khóc cạn nước mắt. Lần đầu tiên Ngọc táo bạo đưa ra ý kiến.

— Chị Hương, hay chị giúp em trốn vào Saigon, em mong chị giúp em một lần cuối cùng thôi.

Hương lắc đầu

— Chị thương Ngọc, nhưng không thể nào giúp em trốn như thế. Tình trạng này, em nên vâng lời hai bác là hơn, một ngày gần đây, Nguyễn sẽ còn có chị. Chị sẽ phân trần giùm em.

Ngọc cắn môi tươm máu :

— Đến chị cũng chỉ khuyên em được như vậy, có lẽ em chết mất.

— Đừng nghĩ bậy Ngọc ơi, chị cũng đứt ruột khuyên em, em đừng hiểu nhầm chị... Ngày mai chị sẽ đưa cháu Thủy sang mừng em... Đừng khóc nữa Ngọc ạ, sao lúc nào gặp em, chị cũng thấy em như xưa, dù ngày mai em không yêu cũng Nguyễn.

Ngọc ra về, thẫn thờ như kẻ mất hồn, chợt nàng cầm tay Hương :

— Ngày mai chị sang, đừng gửi quà gì tặng em cả, nhờ hái cho em một bó... thật nhiều hoa Lan.

Lần đầu tiên Hương tái cười vì đề nghị của Ngọc :

— Để làm gì thế em ?

Ngọc thành thật giọng buồn :

— Em muốn gửi lan chơi cho anh Nguyễn... Chị nhớ giùm em nhé.

o°o

Nguyễn vừa trở về cư xá Lutèce sau bữa cơm sinh viên ở đường Monge, chàng nhận được thư và quà tặng của Ngọc.

Mừng rỡ, không kịp giở gói quà, Nguyễn đọc ngấu nghiến thư người yêu.

Huế một chiều mưa...

Anh Nguyễn thân yêu,

Hôm nay em chỉ còn đủ hai tiếng đồng hồ để nghĩ đến anh, và biết là thư cuối cùng này. Đừng vội trách móc gì em, Nguyễn nhé ! Em đã gắng gượng mãi, hôm nay mới cho anh biết sự thật. Mà sự thật thì chẳng tốt đẹp gì phải không anh ? Chị Hương cũng không tìm ra cho em một giải pháp nào hơn... Anh ơi, Ngày mai em lên xe hoa rồi. Một lần nữa em nhắc lại Em đi lấy chồng, dĩ nhiên là em đã quên anh, dù không xứng đáng với tình yêu anh ban, còn khóc lúc làm gì... Những giọt nước mắt cố sẵn anh nhỉ... Hình ảnh của anh em đem trả lại hết. Chỉ xin giữ lại cây đàn Guitare và bản nhạc " Mớ tóc thề " của anh tặng em đêm sinh nhật năm nào.. Tất cả có bấy nhiêu thôi. Em đi lấy chồng là hết, chẳng có gì ; gọi là chút sợi mớ kỷ niệm ban đầu gửi anh chút quà này... không ngọt mà nồng, không cay mà đắng thay cho chén rượu mừng em ngày hợp cẩn, xa xôi miền hải ngoại.

Một người Em
NGỌC

Nguyễn tê tái đọc đi đọc lại lá thư năm sau lược. Chàng mở lần gói quà bọc giấy bóng kính trong hộp nhung khá lớn. Nguyễn giật mình chua xót, mớ tóc thề được cắt gọn xếp đầy hoa lan. Những sợi tóc óng mịn của người yêu từ quê hương gửi đến... Nguyễn ôm trán đau khổ... Trong đời chàng, lần đầu tiên những giọt nước mắt làm phai nhòa cả vết chữ của Ngọc...

Cư xá Lutèce chìm trong giấc ngủ...

THÚY

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ HAI — CHƯƠNG XI

Sự bí mật của bà Phúc Lai

— Ai là kẻ đó ?

— Không phải tôi mà là người yêu chú.

— Anh nói gì lạ vậy anh Kỳ Linh ?

— Người yêu thương chú trị tội ông ta. Chú chờ mà xem.

— Anh làm tôi điên lên mất.

— Để rồi xem. Tôi có loạn óc, nhưng bây giờ tôi bớt rồi.

— Tôi không biết nói sao chỉ mong anh lo cho Vân Phượng giùm tôi.

— Tôi hứa, vì việc đó làm tôi thoả lòng. Dù chết tôi cũng không sợ.

Anh ta cười và tiếp :

— Nhưng chú nhớ lời tôi dặn nhé ? Hễ ngày nào tôi không gọi giây nói cho chú mà chú không gọi tôi được, chú đến nhà tôi dùng chìa khoá riêng để xem tập hồ sơ của tôi về họ nhé ?

— Anh làm tôi lo.

Kỳ Linh bảo Trần Dũng :

— Tôi ngán bọn khốn đó. Nếu tôi bị nó hạ thình lình, chú nên giúp tôi cho tròn công việc như chú đã hứa.

— Tôi liều với bọn khốn đó !

— Tốt lắm. Chú gặp tôi có bấy nhiêu việc đó thôi à ?

— Vâng.

— Vậy ta nên chia tay nhau đi.

— Tôi muốn đi thăm Vân Phượng.

— Đừng chú, nàng bị khổ tâm chứ ích gì đâu. Hãy để nàng yên là hơn. Chú cũng cần yên thân bên vợ chú.

— Tôi như kẻ chết rồi Kỳ Linh ạ !

— Nhưng rồi chú sẽ sống lại, nếu chú không câu nệ chuyện nhỏ nhặt.

— Anh muốn tôi làm sao ?

— Chú bỏ hết mọi sự mà chú có đền bù cho Vân Phượng.

Nàng cần có chú cho cuộc đời nàng.

— Liệu nàng Thuận sống lại với tôi chăng ?

— Chú nhất định không xa nàng, nàng dẫu từ chối được. Đàn bà dù can đảm cũng vẫn yếu ớt.

— Tôi mong được như vậy.

— Tôi xuống đây tiện hơn.

SỐ 86

Truyện dài của PHI-LONG

Trần Dũng ngừng xe cho Kỳ Linh xuống rồi phóng đến rạp xiếc thăm anh em cho có lệ, rồi quay về nhà.

Càng lúc chàng cảm thấy đời mình chìm trong bóng tối mù mịt của cảnh sống hiện tại trói buộc mình.

***

Lệ Kiều đi một vòng gặp đủ mọi người rồi, nàng quay về nhà đã thấy Trần Dũng có mặt ở đó rồi.

Khi cả hai vào phòng riêng, Lệ Kiều nói :

— Anh yên lòng đi. Vân Phượng không việc gì đáng lo sợ cả.

— Sao em chắc vậy ?

— Bà Vân Thu, bà Vân Lan, ông Thuần đều xin cho nàng, họ không buộc tội nàng chút nào.

Mọi người đều đổ lỗi cho Vân Bình và viện trường hợp tự vệ cho mọi người và cho mình nên Vân Phượng buộc phải nổ súng.

Trần Dũng hiểu sự đó rồi, chàng nói :

— Anh cũng mừng cho nàng.

— Vân Phượng được về, anh nghĩ sao ?

— Anh nghĩ gì nữa. Chúng ta đã là vợ chồng rồi. Em hết lòng yêu anh, em không lỗi chi với anh anh đâu quên em để theo nàng.

— Em không muốn anh ở đây mà hồn đi nơi khác.

— Không đâu em, em đừng hiểu lầm. Anh chỉ tội nghiệp và thương con người đã hy sinh cuộc đời vì anh

Anh phải tỏ ra là kẻ biết ơn nàng, nhưng anh không thể trở về với nàng nữa !

Ngày nay anh và nàng mỗi người đều có hoàn cảnh riêng rồi, Khó còn có thể hoà hợp nhau nữa.

— Em sẵn lòng để anh đi với nàng nếu anh muốn. Em thề không làm phiền rối trong việc đó.

— Em đừng nghĩ quấy. Chúng ta không bao giờ có cảnh em nói. Anh không đòi hỏi sự gì cả, em chớ hiểu lầm.

— Vân Phượng đáng cho anh yêu mến. Anh có thể mời nàng về ở chung với chúng ta.

Trần Dũng cầm tay nàng và nói :

— Em thật rộng lượng, nhưng Vân Phượng không hề mình nhận lời em đâu và anh cũng không nhận.

Bây giờ chúng ta cố lo cho nàng khỏi tội là đủ rồi.

— Em tin nàng sẽ vô tội vì bao nhiêu người lo chạy cho nàng.

Mà dù có tội, tội ấy nhẹ lắm ! Nàng không phải cố sát mà chúng ta phải lo lắng. Chú ruột Vân Bình, mẹ ruột Vân Bình đứng ra bênh nàng, tòa sẽ xử nàng án tối thiểu.

Trần Dũng nói :

— Nhưng nếu nàng có một ngày tù, công việc này sẽ ly kỳ hơn.

— Ly kỳ gì anh ?

— Anh tin có người nữa nhảy ra bênh vực nàng. Dĩ nhiên kẻ đó phải trình ra đủ bằng cớ là Vân Phượng không giết người.

— Anh nói sao ?

— Nàng không giết người.

— Sao anh dám chắc vậy ?

— Anh xét theo bằng chứng mà biết chuyện này

— Vậy ai giết Vân Bình ?

— Em cố tìm hiểu. Anh nói ra làm gì cho thêm rườm rà.

— Anh à, sao anh giấu em ? Anh không tin em sao ? Anh nói toạc ra hết mọi chuyện cho em biết.

— Anh chẳng biết chi vì anh ở đây luôn luôn nhưng anh cam đoan với em Vân Phượng không giết người. Anh quen nàng từ nhỏ đến lớn, anh hiểu tánh tình nàng. Nàng hiền hành, không bao giờ dám giết người ! Anh tin chắc như vậy.

Chàng tiếp :

— Anh tin tưởng mãnh liệt như vậy. Và lại Vân Bình đối với nàng chỉ là con chó nhỏ thôi, nàng có thể ném anh ta qua cửa sổ dễ dàng, cần gì phải dùng tới súng.

— Vì nàng thù ghét anh ta. Có thể nàng nhân cơ hội này để trả thù. Lẽ ra em phải cho mọi người biết chuyện đó để họ làm tội nàng.

— Em có ý nghĩ đó à ?

— Đúng vậy, em ích kỷ lắm ! Người ta làm tội nàng, anh không còn hướng về nàng nữa.

Nàng sẽ đền tội giết chồng bằng cái chết hay chung thân khổ sai trong tù và như vậy hy vọng anh tắt mất.

Nhưng em công bình lắm anh ạ ! Em cho Vân Bình đáng tội chết và rất ngại hắn chết về tay anh.

Nàng thay anh làm việc đó, nàng là người ơn của em nên em không nói chuyện bí mật ra. Và lại em nghĩ có nàng, anh vui sướng nên em cố cứu nàng về cho anh.

— Anh không ngờ em tốt vậy, nhưng em nghĩ lầm, nàng không khi nào cầm súng giết người. Anh tin chắc như vậy.

— Tin chưa đủ ! Phải có bằng chứng và lý lẽ mạnh mẽ mới làm tòa để ý.

Anh tin nàng nhưng quan tòa nào tin ai, họ chỉ theo bằng chứng và chiếu theo hình luật mà thôi.

— Tại sao họ không xin cho nàng tại ngoại ?

— Họ đang vận động anh ạ ! Dĩ nhiên nếu ông Thuần đứng ra bảo lãnh, bà Vân Thu lãnh nàng. Vân Phượng có thể được ra. Nhưng khi nào nhà chức trách điều tra nội vụ xong xuôi.

Anh đừng lo quá mà mệt óc, chứ không ích gì cho nàng.

Trần Dũng im lặng một lúc rồi nói :

— Chúng ta chỉ cố lo cho nàng, nhưng không còn gì liên lạc với nàng nữa. Sự thật là thế.

Chàng qua phòng đọc sách, nhưng ý nghĩ về Vân Phượng hãy còn lởn vởn mãi trong óc chàng.

Chàng thẹn vì đã nói dối Lệ Kiều, vì thật ra chàng luôn luôn muốn được sum họp với người yêu cũ.

o°o

Ông Thuần xin được thăm Vân Phượng vì hôm nay nhà chức trách đã điều tra xong vụ nàng.

Ông Thuần được gặp con ông, ông mừng và xót thương nó lắm sao ?

Đến lúc này, ông càng thấy rõ Vân Phượng cao quý hơn ông tưởng. Trong cảnh giam cầm, nàng vẫn tươi cười sung sướng khi gặp ông.

Ông cầm tay nàng và nói :

— Con có khổ không ?

— Không cha ạ ! Con rất sung sướng vì đã làm cha vui lòng.

— Cha hối hận lắm ! Nhiều khi cha muốn ta nhận cho con.

— Đừng nghĩ vậy cha à ! Con rất sung sướng được làm yên lòng cha mẹ.

(CÒN TIẾP)

SỐ 9

Tiểu thuyết phóng tác của HỒNG DƯƠNG

(Tiếp theo)

Vậy thì biết làm thế nào bây giờ. Số tiền năm ngàn đồng không quá nhiều, không thể xài lâu được như nàng đã tưởng. Có những mục chi tiêu tốn kém quá sức tưởng tượng của nàng nhiều ; một cái vé xem hát bảy tám chục, một cái vé xi nê hai mươi lăm đồng một ly chocolat uống hai mươi lăm đồng... rồi lại còn những cuốc taxi. Mỗi lần ngồi lên taxi, nàng có cảm tưởng là bác tài xế bao giờ cũng chọn con đường dài nhất. Cuối cùng nàng đành quyết định đi xe buýt, ăn cơm bình dân, và ở bin đinh hạng rẻ tiền, xa trung tâm thành phố ?

Từ lâu, nàng vẫn mơ ước được sống ở Saigon mà người ta bảo là hoa lệ ; nàng yêu Saigon nên thấy cái gì ở đây cũng tuyệt diệu, cũng đáng yêu. Bây giờ vấn đề của nàng không là hoặc trở thành tài tử điện ảnh hoặc chết nữa. Khi còn ở bên giòng sông Hương với gia đình, ý nghĩ trở thành diễn viên màn bạc, nơi này, vừa có cái vẻ tuyệt diệu, diễm ảo, vừa có vẻ dễ dàng, bởi vì ước vọng đó là ở trong thế giới của mộng. Mãi cho tới khi mà chính bàn chân nàng được đặt trên các lề đường Saigon, bước vào hí trường, vào hộp đêm Copacabane, Hải Triều mới chợt nhận thức ra được sự bé nhỏ của mình. Bây giờ nàng mới thấy rõ cái thế giới của mộng mơ ấy, trong xa tưởng chừng như một lâu đài nguy nga lộng lẫy với những con đường mòn trải hoa, và với những cửa ngõ mở rộng, nhưng khi tới gần, nó chỉ là một khối thủy tinh đặc, phản ánh tòa lâu đài, không có lối vào. Sự thật thì bây giờ nàng chẳng còn ham đi vào cái thế giới đó nữa. Tất cả mong ước của Hải Triều, là làm sao ở lại được nơi này cho tới khi nàng cũng trở thành một phần tử chính thức của thành phố, tới lúc nàng sẽ là một thứ " gái Saigon " kiêu sa, lộng lẫy, diễm dúa ; nhưng chính ước vọng ấy lại cũng gần như là thuộc vào thế giới của mộng mơ. Hải Triều chỉ cần leo lên hết sáu tầng lầu, vào căn buồng nhỏ hẹp, buồn thiu của nàng, cũng đã đủ để cho nàng hiểu ra rằng nàng còn ở xa đích lắm. Tuy nhiên nàng vẫn sung sướng, và mỗi giây phút đều mang lại cho nàng sự mới lạ và sự say sưa.

Một hôm nàng đọc thấy trên báo *Chính Luận* mấy giòng rao vặt quảng cáo một cơ sở tư phụ trách xin việc và đưa người. Nàng liền tới thẳng đó và được họ giới thiệu sang cơ sở xuất bản Hương Cảo. Bước đầu nàng được họ nhận cho làm một thư ký — tùy phải với số lương hai ngàn sáu một tháng.

Bà phụ trách giới thiệu người đi làm nói với nàng :

— Kể ra, thời buổi đắt đỏ này mà với hơn hai ngàn bạc thì khó sống lắm. Nhưng vì mới đi làm, cô nên chịu khó nhận để mà lấy kinh nghiệm. Hương Cảo là một nhà xuất bản lớn lắm, họ mới trả lương cao thế đấy.

Hải Triều cũng nhận thấy lời bà ta là đúng. Các bạn học của nàng đều rất ham đọc tuần báo *Tâm Tình Bạn Gái*. Chính nàng ba năm trước đây cũng say mê tờ báo đó. Nói cho đúng, nàng vô cùng háo hức với ý nghĩ được vào làm việc cho chính tờ báo mà nàng đã từng theo rõi một cách say mê, nó cũng lại còn là nguồn gốc của tất cả những ảo tưởng mà nàng hiện có trong đầu óc. Mẹ nàng thì lại ham mê tờ *Trung Trinh*. Hải Triều liền viết một lá thư rất dài về cho cha mẹ nàng để báo cho ông bà biết là nàng vừa tìm được công việc làm này và cũng nhân thể để nói với gia đình nàng có ý định ở lại Saigon một thời gian dài nữa.

Nàng đứng mà uống luôn một hơi hết tách cà phê rồi vội và mặc quần áo. Lúc này đã bảy rưỡi rồi. Khi ra đến ngoài đường, lúc đi qua một cửa tiệm, nàng thấy hình nàng phản chiếu trong tủ kính. Nàng tự hỏi không biết áo của nàng có ngắn quá không ? Ở Huế áo dài thường là ngắn trên mắt cá ; nàng lại nghĩ tới cô gái mặc váy đầm màu xám ngồi cạnh bàn nàng hôm qua, ở nhà xuất bản Hương Cảo. Trông cô ta thật là văn minh, diện quá. Nghĩ thế rồi Hải Triều lại lo lắ với chiếc áo dài, trông nàng có vẻ quê mùa quá. Vừa đi vừa nghĩ vẩn vơ, Hải Triều đã tới trạm xe buýt.

Cho tới hôm nay nàng vẫn chưa hết sợ xe buýt; trông nó kềnh càng và lù lù đến phát khiếp và nàng vẫn không tài nào dám bắt chước thiên hạ lên xuống xe buýt một cách " ngon lành ", ngay cả lúc xe đã chuyển bánh, và khi xe chưa kịp ngừng hẳn. Cứ trông người ta chạy theo xe và nhảy " phốc " lên một cách nhẹ nhàng thì nàng thấy dễ dàng quá ; nhưng nghĩ tới cảnh khi nàng vừa nhảy lên vừa lúc cánh cửa xe đóng lại và kẹp nàng nửa chân trong nửa chân ngoài, thì Hải Triều lại sợ rụn lên.

Tuy nhiên nàng cũng vẫn cố thu hết can đảm đứng quan sát cách thức nhảy xe, và rồi nàng quyết định làm như họ : Hải Triều nghĩ rằng muốn trở thành một phần tử thật sự của Saigon thì nàng phải làm được tất cả những gì mà " dân Saigon " làm. Và thế là lần đầu tiên trong đời nàng, Hải Triều đã nhảy lên một chiếc xe buýt khi cánh cửa xe sắp khép lại. Một người đàn ông to béo đứng ngay gần cửa vội đưa tay ra kéo nàng vào trong vừa đúng lúc cánh cửa sắt có viền cao su đóng sập lại.

Người đàn ông to béo nạt trợn mắt hỏi nàng !

— Cô đi đâu mà lại hấp tấp đến như vậy ? Có ngày chết à — *rồi ông ta lắc đầu về ngao ngán, nói tiếp* — khiếp thật ! mấy cái " cô gái Saigon " bây giờ có lẽ điên cái đầu hết chắc !

" Mấy cái cô gái Saigon " nàng thầm nhắc lại năm chữ đó như một lời thần chú trong truyện thần thoại " Ali Ba ba " ; và thốt nhiên bao nhiêu sự sợ hãi trong lòng nàng vụt tan biến đi hết. Nếu cái nhà ông to béo này đã liệt nàng vào loại " gái Saigon " thì có nghĩa là trông nàng cũng ra vẻ văn minh lắm, chứ không đến nỗi quê mùa.

(Còn tiếp)

SỐ 32

Truyện dài của VAN-QUANG

(Tiếp theo)

Phi nâng ly lại để nhìn Tốn :

— Tao cũng thấy như vậy và tao ở lại đơn vị này. Trở về được tiểu đoàn cũ thì vui hơn, nhưng nếu không trở về được, đổi qua tiểu đoàn khác cũng vậy, tao cóc cần.

— Mày sẽ lại có bạn mới. Hay là nếu mày thích, tao xin mày về làm bạn chiến tranh tâm lý tiểu đoàn với tao ?

— Thôi ! Tao xin mày, cho tao đi đánh trận. Đánh nhau bằng chân tay mãi bây giờ phải đánh nhau bằng mồm chắc tao chịu không nổi.

Tốn cười :

— Đôi lúc nghĩ về mày, tao vẫn thấy chúng mình có những điểm hợp nhau và tao nhớ mày vô kể.

Phi gật gù :

— Tao cũng vậy.

Giữa lúc đó tiếng kèn xe jeep kêu vang, Phi đứng lên bắt tay Tốn :

— Ông già kêu tao rồi đó, nghe tiếng kèn tao cũng biết bố già "xế-nọc"

— Mày đi đi, mình sẽ gặp nhau sau.

Phi đội mũ, chạy như biến giữa khoảng sân đất đỏ trơn ướt. Tốn mỉm cười nhìn theo cái dáng khoẻ mạnh của Phi, lòng rưng rưng.

o°o

Sau một cuộc hành quân kéo dài suốt 3 ngày, trung tá Lạc và Phi trở về trung đoàn bộ với một niềm hân hoan mãn nguyện. Trung tá Lạc vốn là người thận trọng sau mỗi trận đánh, thế mà lần này, ông không dấu nổi nỗi vui mừng, ông thân mật cười với Phi :

— Đánh thế là nhất, không thể hơn được nữa.

Phi cũng sung sướng mỉm cười nói đùa :

— "Cọp Gầm" chỉ huy mà không nhất sao được!

Trung tá Lạc cảm động, tròn xoe mắt nhìn Phi. Ông không ngờ Phi lại biết danh từ "Cọp Gầm" mà cách đây trên mười năm, khi còn chiến đấu ở những đơn vị lưu động ngoài miền Bắc, anh em đã tặng cho ông. Hồi đó trung tá Lạc còn là đại úy chỉ huy một đoàn com-măng đỏ mũ đen. Đoàn này đã có những chiến công hiển hách như đi sâu vào nội địa địch ban đêm để đột kích một vài cơ sở quan trọng, rồi lại mở rộng chiến trường, tấn công địch giữa ban ngày. Tự trong thâm tâm, trung tá Lạc vẫn còn luyến tiếc thời kỳ vàng son oanh liệt đó. Đã lâu, người ta quên không gọi ông là "Cọp Gầm", đến bây giờ Phi đã làm sống lại trong ông những cảm giác của thời kỳ lẫy lừng ngang dọc đó. Ông nắm chặt cánh tay Phi :

— Ai nói với cậu tôi là Cọp Gầm ?

— Một người bạn của trung tá, thượng sĩ Bách.

Đôi mắt trung tá Lạc hơi mờ đi, vừng trán ông cau lại để nhớ đến tên Bách, nhưng hình như ông nhớ mãi không ra. Bây giờ trí nhớ của ông đã suy giảm đi nhiều. Ông cau có khẽ hỏi :

— Bách nào nhỉ ?

— Thượng sỹ Bách bây giờ ở tiểu đoàn 10, hồi xưa ông ấy là tiểu đội trưởng của trung tá.

Quả thật trung tá Lạc quên khuấy đi mất người bạn đồng ngũ ngày xưa, có thể gặp mặt chắc ông sẽ nhớ ra ngay. Cuộc đời binh nghiệp của trung tá Lạc đã qua khá nhiều đơn vị, có quá nhiều các bạn đồng ngũ nên gọi tên, ông không thể nào nhớ hết, nhưng nếu đã từng chiến đấu vào sanh ra tử với nhau trong một thời gian thì không bao giờ ông quên.

Tuy vậy, trung tá Lạc cũng thấy hổ thẹn, ngấm ngầm vì đã trót quên một người bạn trong khi người đó nhớ mình, ông lắc đầu :

— Độ này trí nhớ tôi hỏng hết rồi. Cậu cho tôi xin một điếu thuốc lá đen.

Phi móc túi áo ngực rút ra một bao thuốc lép kẹp :

— Tôi hết thuốc lá từ chiều hôm qua, may gặp thằng bạn, tôi "bắt địa" của nó mấy điếu.

Trung tá Lạc rất thích thú giọng nói hồn nhiên và một vài danh từ trẻ trung mà Phi hay dùng, nhất là nói với ông trong trường hợp này. Ông cảm thấy gần gũi Phi hơn lên và ông mang một chút hãnh diện kín đáo bởi chính ông đã xích lại bên thuộc cấp để họ có thể dễ dàng cảm thông với ông. Ông mỉm cười, vừa rút một điếu thuốc lá mềm nhũn vừa đùa lại :

— Cậu " bắt địa " của nó, bây giờ tôi " bắt địa " lại của cậu.

Phi biết là bị trêu, chàng hơi ngượng vì đã dùng Một danh từ đáng lẽ không được phép và không nên dùng với cấp trên. Mặt Phi hơi đỏ lên, chàng lảng nhìn ra ngoài chân trời vừa hửng nắng.

Trung tá Lạc xếp tấm bản đồ lại để trên lòng, ông trầm ngâm với phút rồi gật gù :

— Mình đã trả thù được trận phục kích bữa nọ. Phá vỡ cơ sở tiếp tế của nó, chắc còn lâu lắm chúng mới gây được cơ sở mới, trong khi đó mình cho các lực lượng chính quy và địa phương hành quân phá rối liên miên, chúng sẽ lúng túng to. Thế nào tôi cũng đề nghị một cuộc hành quân quy mô hơn, làm tê liệt hết lực lượng địch trong vùng này.

(CÒN TIẾP)

(Tiếp theo)

HỒI THỨ HAI MƯƠI MỐT

Nhất Hí Quần Ma

Bảy nam nữ đó từ từ đi tới, vừa đi, vừa cười, vừa chuyện trò, khi đi tới dưới cổng VạnKiếp, quả nhiên chúng không hay biết trên cổng chảo có người đang ẩn núp.

Tốt Kim Hoàn đi tới trước hương án mỉm cười nói với Xích Đại Phong và Tiểu Cửu Hàn rằng :

— Xích, Tiểu hai nhị sư huynh lại đây thắp nhang đi !

Cửu Hàn vâng lời vừa cười vừa đáp :

— Tốt sư tỷ là minh chủ của buổi họp này, đáng lẽ sư tỷ phải thắp nhang trước, tiểu đệ với Xích huynh theo sau mới phải !

Kim Hoàn lắc đầu vừa cười vừa đáp :

— Đại Tuyết Sơn Quỷ Thủ môn hạ, Bắc Thiên Sơn Huyền Băng môn hạ với Dã Nhân Sơn Vạn Kiếp Môn hạ từ đây ba phái nhất thể họa phúc cùng chia sẻ không phân biệt chủ với tông, hai vị sư huynh cứ khiêm tốn như vậy thì chúng ta hãy thắp nhang một lúc mà uống máu ăn thề nhé !

Đại Phong với Cửu Hàn liền tới trước hương án vái lạy thề thốt cắt đứt ngón tay giỏ máu vào rượu rồi cùng chia nhau uống.

Chúng uống rượu máu xong lại trao đổi danh thiếp cho nhau như vậy coi như là kết minh xong. Kim Hoàn liền bảo người hầu dọn ngay hương án đi.

Lúc ấy mây đen trên trời vừa bị đẩy tan. Bách Trượng Bình liền sáng sủa như một đêm trăng vậy !

Hồng Tiêu với Mộ Phong lại thấy mặt trăng lờ mờ cũng đã sắp hiện ra thì nơi đây càng sáng sủa thêm và biết không sao ở lại trên đó được lâu nữa, hai người liền dùng Nghĩ Ngữ truyền thanh bàn tán với nhau và quyết định lựa chọn một thời cơ thích hợp hiện thân ra đấu với quần ma để khảo nghiệm xem công lực của mình ra sao ?

Trì Trung Long rất hợp chuyện với Xích Đại Phong, tay chỉ về phong cảnh phía xa và nói :

— Xích huynh ! Cảnh sắc ở Bách Trượng Bình này bất cứ ngày đêm đều tuyệt đẹp, nếu Xích huynh nhàn rỗi ở lại đây chơi thêm vài ngày !

Đại Phong cất tiếng nói như ma rú rất khó nghe đáp :

— Cám ơn mỹ ý của Trì huynh nhưng Đại Phong tôi thừa lệnh sư phụ còn phải đi Tam Nguyên Bang một phen, chờ công việc xong xuôi sẽ đến đây lãnh giáo.

Kim Hoàn nghe nói vừa cười vừa hỏi :

— Xích huynh định đi Tam Nguyên Bang có việc gì thế ?

SỐ 86

TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIỀN-PHONG dịch thuật

Đại Phong đáp :

— Năm xưa sư phụ tôi có chút hiềm thù với Băng Thiên Hiểu, nên tôi nghĩ cách lấy trộm Phiên Thiên Tam Bảo của y để chờ khi Đại Hội Vạn Kiếp đem ra làm nhục y một phen !

Kim Hoàn can mấy lại nói :

— Nhiệm vụ này chắc Xích sư huynh không sao hoàn thành nổi đâu, vì không những võ công của Thiên Hiểu tuyệt thế mà Tam Bảo y lại rất quí báu, lúc nào cũng mang theo trong người, như vậy thì làm sao mà lấy trộm được ?

Đại Phong lại tiếp :

— Sư phụ tôi nói nếu không lấy được Tam Bảo thì nghĩ cách bắt cóc đứa con gái duy nhất của y là Băng Chân Chân đem về núi Đại Tuyết giam giữ.

Liên Thành Ngọc nghe nói nghiến răng mím môi cười nhạt một tiếng và xen lời nói :

— Con nhãi Băng Chân Chân cũng không phải là tay vừa đâu ! Huống hồ bây giờ nó còn sống ở trên thế gian này hay không vẫn chưa có thể biết rõ.

Đại Phong mắt nhìn Thành Ngọc ngạc nhiên hỏi :

— Liên sư tỷ có thể cho tôi biết rõ chuyện đó không ?

Thành Ngọc chỉ cánh tay trái đã bị chém cụt, nghiến răng mím môi nói :

— Tôi với Trì tứ sư huynh đi tới gần Âm Phong Giáp tìm kiếm Cổ Thanh Phong với Băng Chân Chân để trả thù, ngờ đâu chỉ gặp có một mình Chân Chân, tài ba của y thị tất nhiên không thể địch nổi tôi. Ngờ đâu con tiện tỳ ấy lại đánh liều, định cả hai cùng chết cả một lúc nên nó ném ra hai viên Tam Li Phích Lịch Đạn của Hỏa Hải Nhi. Lúc ấy tiếng nổ làm vang động cả trời đất, Trì sư huynh bị Liệt hỏa đốt đến mê man bất tỉnh, còn tôi thì bị mất một cánh tay nhưng trước khi chúng tôi mê man cũng còn kịp trông thấy một mũi y thị dính đầy máu, từ từ ngã lăn ra đất.

Đại Phong vừa kêu " ủa " một tiếng thì Liên Thành Ngọc đã từ từ nói tiếp :

— Chờ tới khi tôi với Trì sư huynh từ từ lại tỉnh thì Chân Chân đã mất tích và chỉ còn lại cái áo vàng của y thị mà thôi ! ! Nếu bảo y thị chết thì xác của y thị đâu ? Nếu bảo y thị chưa chết thì sao trước khi đi lại không thuận tay mà giết chết hai sư huynh muội chúng tôi ? Cho nên bây giờ y thị còn sống hay là chết rồi chúng tôi cũng không được rõ ! Nghe nói cha y thị là Băng Thiên Hiểu đã hay được tin chẳng lành đó mà truyền lệnh cho tất cả phân đàn của Tam Nguyên Bang đi khắp mọi nơi tìm kiếm y thị rồi !

Tiểu Cửu Hàn nghe tới đây có ý lấy lòng Thành Ngọc liền xen lời nói :

— Liên sư tỷ ! Nếu Chân Chân chết rồi thì thôi, bằng không thì Cửu Hàn này thề nào cũng phải nghĩ cách chặt cho được hai cánh tay của y thị mà trả thù cho sư tỷ !

Thành Ngọc nghe nói, đưa mắt tống tình chàng ọ một cái rồi tủm tỉm đáp :

— Tiểu sư huynh có lòng tốt như vậy, tiểu muội xin cám ơn trước, nhưng tiện tỳ Chân Chân nó có Tam Li Phích Đạn cực kỳ bá đạo, nếu sư huynh gặp y thị thì phải cẩn thận lắm mới được !

Mộ Phong nghe tới đây dùng Nghĩ Ngữ Truyền Thanh mà nói với Mạnh Hồng Tiêu rằng :

— Chị Hồng, chúng ta có nên ra tay không ? Tung tích của Thanh Phong huynh mãi cho tới bây giờ chúng ta vẫn chưa thấy, thì tôi chắc là anh ấy sẽ không tới nữa đâu !

Hồng tiêu đáp :

— Chúng ta hiện thân ra đấu với chúng một phen cũng hay, vì bọn ma đầu này kiêu ngạo và ngông cuồng lắm, tôi càng trông thấy chúng thì trong lòng càng thêm tức giận đến không sao chịu nổi.

Mộ Phong nghe thấy Hồng Tiêu đồng ý đấu với quần Ma, mừng rỡ vô cùng, ngồi ngay dậy rồi cất tiếng rú lên một hơi thực dài.

Tiếng rú của chàng ta phát ra một cách đột ngột như vậy khiến lũ ma đang đứng bên dưới đều giật mình kinh hãi, ai nấy đều ngầm ngầm vận sẵn công lực ra hai tay rồi giơ lên che lấy ngực rồi mới ngẩng đầu lên nhìn.

Dưới ánh sáng trăng chúng trông thấy trên sà ngang của cổng chảo có hai cái bóng đang ngồi trò chuyện với nhau thật là vui vẻ, hình như không coi chúng vào đâu hết.

Xích Đại Phong liền cười nhạt hỏi Kim Hoàn rằng :

— Hai người đó là ai, sao chúng lại làm bộ làm tịch đến thế ?

Tốt Kim Hoàn vừa kinh hãi vừa tức giận, thấy trên cổng chảo có hai người đang ngồi, một áo vàng, một áo xanh. Tuy không trông thấy rõ mặt cho lắm, nhưng y thị cũng nhận xét thấy cả hai đều là thiếu-niên và anh tuấn khôn tả.

Y thị liền nói khung, trước hết dùng Nghĩ Ngữ Truyền Thanh ngầm ngầm dặn bảo Trì Trung Long rằng :

— Trì tứ sư đệ từ khi Câu Hồn Phướn của sư đệ bị tiêu hủy rồi, sư đệ liền luyện Biên Bức thần trâm, cũng linh diệu khó đề phòng lắm, bây giờ sư đệ đem ra chuẩn bị chờ đối phương nhảy xuống trong lúc đối đáp thì sư đệ lẳng lặng ra tay ném luôn một ít thần trâm vào người của chúng.

Trì Trung Long cười nhạt một tiếng, thò tay vào túi, Tốt Kim Hoàn đắc chí vô cùng, rồi nhìn thẳng lên phía Hồng Tiêu và Mộ Phong đắc chí cười và nói:

— Hai bạn kia là người của môn phái nào ? Có mau leo xuống hay không ? Chẳng lẽ bắt Tốt Kim Hoàn này phải giở Chu Thiên Cương Khí ra phi thân lên đối đáp hay sao ?

Mộ Phong nghe nói liền đưa mắt ra hiệu cho Hồng Tiêu rồi cả hai liền phi thân xuống, dùng giọng khàn khàn ra hỏi :

— Bốn chữ Chu Thiên Cương khí chỉ có thể dọa nạt được những kẻ mới ra đời, chưa biết trời đất là gì thôi, chứ ở trong mắt anh em chúng ta thì môn khí công ấy không nghĩa lý gì cả, các người cứ tập hợp nhóm lực của Huyền Băng, Quỷ Thủ, Vạn Kiếp ba phái mà cũng không nhận ra được anh em của chúng ta là người của môn phái nào hay sao ?

Nhân lúc phi thân nhảy xuống và lên tiếng hỏi thì Trì Trung Long đã lẳng ném luôn Truy Hồn Thiết Bức vào phía sau lưng của hai người.

Truy Hồn Thiết Bức của y lại còn một cái tên nữa là Biên bức Thần Trâm (Biên bức là con dơi, còn Thiết Bức là con dơi bằng sắt) chế tạo rất linh xảo trông nó như con dơi thường vậy nhưng lúc ném ra nó bay lượn đi lượn lại hoặc bay vòng tròn, không có một đường lối nhất định nào hết nên khiến cho người ta rất khó mà tránh né; mõm con dơi đó ngậm những mũi kim nhỏ dài hơn tấc, kim đó chế bằng một thứ hàn thiết tức sắt lạnh.

Dù gặp vật cứng đến đâu nó cũng có thể đâm thủng được và chuyên phá các thứ nội gia khí công và thuốc độc ở trên mũi kim độc vô cùng, hễ dụng phải máu là phong hầu liền !

Trì Trung Long tính toán rất đúng mức, Mộ Phong và Hồng Tiêu vừa hạ chân xuống tới đất thì hai con dơi bằng sắt cũng liền bay lướt tới trước mặt của hai người liền ! Trên Bách Trượng Bình này khí hậu rất ấm áp, tuy là trung tuần tháng giêng nhưng đã có dơi xuất hiện nên dơi giả, dơi thiệt khiến người ta rất khó lòng mà phân biệt được ! Hai con dơi sắt đó rõ ràng đã bay tới trước mặt Hồng Tiêu và Mộ Phong nhưng chúng bỗng quay trở lại và vòng ra phía sau lưng hai người mà bắn luôn.

(CÒN TIẾP)

Mai Bê Bi

Lời hay, ý đẹp

Điều đướng cái khí lúc đang giận, phòng câu nói lúc sướng mồm. UÔNG-THỦ-CHI

Người nào cắm được rễ rau (kiên nhẫn) thì trăm việc làm được hết cả. Nhân thương giao đắc thái căn, tắc bá sự khả tố.
UÔNG TIN DẬN

Các em tìm hiểu

HẾC QUYN hỗn chiến chó ngao ba đầu

(Tiếp theo) THÔNG THÁI LỄ

Hoàng tử Hết thân hành ra đón tại Quỷ Môn Quan, hai bên có hai toán lính đi hộ vệ, trông tên lính nào cũng khoẻ mạnh gân guốc. Hoàng tử Hết là một người cao lớn da đen nhòm, hàm răng trắng nhởn, lại có hai chiếc răng nanh chìa ra ngoài nên trông càng dễ sợ hơn.

Hoàng tử Hết trông thấy Hếc Quyn, liền ngửa mặt lên trời cười điên cuồng một hồi rồi nói :

— Ta đợi anh mãi ! Sao bây giờ mới xuống ?

Hếc Quyn hỏi lại :

— Hoàng tử đợi tôi ? Sao hoàng tử biết tôi xuống mà đợi ?

Hoàng tử trả lời :

— Ta biết anh là người có nghĩa với bạn, thế nào cũng xuống đây cứu bạn...

Hếc Quyn nói :

— Nếu Hoàng tử đã thấy tôi như thế, thì Hoàng tử còn đợi gì mà không thả Tê Dớt (bạn tôi) ra ?

Hoàng tử Hết nghiêm sắc mặt nói :

— Ta không bắt Tê Dớt, làm sao ta thả y ra được ? Nhưng thôi, chuyện đó bàn sau.. Bây giờ anh hãy vào trong cung với ta đã..

Nói xong, Hoàng tử Hết và Hếc Quyn thong thả bước vào trong cung

Chàng thấy cung điện xây cất thật là trang nghiêm, không xa hoa như cung điện của vua Đi Ô Mét hay vua Mi Nô trên dương thế. Diêm Cung được xây cất bằng một loại đá màu đen xám, sần sùi... Trên vách tường có trạm những cảnh tra tấn người, như quỷ cưa đôi đầu, nhảy vạc dầu v. v...

Hoàng tử Hết mời Hếc Quyn uống rượu, nhưng Hếc Quyn đã bị vố uống thuốc mê như cái lần vào cung vua Đi Ô Mét, nên từ chối.

Chàng hỏi ngay vào đề :

— Thế nào, hoàng tử có chấp thuận lời thỉnh cầu của tôi tha cho Tê Dớt không ?

Hoàng tử nói :

— Không được.., Phụ vương tôi bắt, tôi không có quyền tha. Nhưng trước khi lên thiên đình chầu Ngọc Hoàng Thượng Đế phụ vương tôi có căn dặn tôi rằng : nếu anh xuống đây cứu bạn, thì anh phải tay không đánh nhau với con chó ngao canh giữ ngục giam Tê Dớt, nếu anh thắng nó thì sẽ thả bạn anh ra !

Hếc Quyn hỏi :

— Nghĩa là cha con hoàng tử bảo tôi vật nhau tay không với con chó ngao Xẹc Be (1) ba đầu ấy ư ?

— Phải ?

Hếc Quyn trầm ngâm một lát rồi nói :

— Được, tôi sẽ đấu với chó ngao Xẹc Be của hoàng tử, nhưng với điều kiện là tôi phải trông thấy bạn tôi còn khoẻ mạnh và được đối đãi tử tế ngay từ bây giờ...

— Vậy anh muốn gì ?

Hếc Quyn đáp luôn :

— Tôi muốn hoàng tử hãy đem Tê Dớt sang phòng khác, sai quân lính canh gác. Phải cho bạn tôi ăn uống ngon lành, mặc quần áo ấm áp để chờ tôi bắt chó ngao... Ngoài ra...

— Còn gì nữa ?

— Nếu tôi đánh bại chó ngao thì hoàng tử phải cho tôi con chó ấy để tôi biếu vua Ê-Ry-Tê xứ tôi. . .

Hoàng tử Hết thấy Hếc Quyn đòi nhiều thứ quá, mới dằn định từ chối, song nghĩ : " Nó đòi thì cứ cho nó đòi ! Nhưng đã chắc đâu nó hạ nổi con chó ba đầu dữ hơn cọp ấy ! ".

Hoàng tử suy nghĩ xong liền gật đầu.

Hếc Quyn bảo :

— Tối mai Hoàng tử cho người đốt đuốc lên, tôi sẽ đấu với chó... Còn bây giờ thì Hoàng tử hãy dẫn tôi đi xem các cửa ngục, xem có bè bạn thân quyến tôi ở dưới này không

Hoàng tử cho đây là một dịp tỏ khờ tinh thần Hếc Quyn liền gật đầu nhận lời :

— Được, ta sẽ dẫn anh đi xem các cửa ngục. Nhưng anh không được sợ đấy nhé !

Đi một lát thì xe ngừng, đậu trước một tòa nhà kiên cố, cũng xây bằng đá sần sùi màu đen xám. Hếc Quyn ngước mắt nhìn thấy đề hai chữ "Diêm Đình", liền hỏi hoàng tử Hết.

— Đây là chỗ xử án phải không ?

Hoàng tử gật đầu, rồi chỉ sang hai bên nói :

— Phải... Còn dẫy nhà bên trái là ngục thất, dẫy bên phải là con đường đưa người ta đi đầu thai kiếp khác.

Hếc Quyn không nói không rằng, chỉ cười nhạt.

Hoàng tử Hết giơ tay vỗ ba tiếng, liền có một bọn lính hầu dẫn mang ra một cỗ xe song mã. Trên xe có một tên xà ích mặt mũi hung ác cầm cương ngựa. Trên đầu tên xà ích đội một chiếc mũ có gắn một ngọn đèn chiếu sáng trông như chiếc sọ người. Hoàng tử Hết và Hếc Quyn lên xe. Tên xà ích rút roi đánh vào mông ngựa, con ngựa chồm lên rồi phi như bay.

Hếc Quyn cùng Hoàng tử xuống xe bước vào Diêm Đình. Bên trong chật ních những người. Người nào người nấy mặt mũi sợ hãi, đứng yên không dám chen lấn. Họ là những người mới chết. Phải qua Diêm Đình xét xử. Bọn lính đầu trâu mặt ngựa cứ lởn vởn đi xung quanh, khiến ai nấy đều hết vía !

(1) *Cerberus*

NGÀY MAI :
Hếc-Quyn thăm địa ngục.

GIẢI TRÍ

a) Tròn vành vạnh
Nước lạnh như vang
Con rắn nằm ngang
Lấy sào mà đẩy.

Đố là gì ?

b) Sông sâu bãi hoắm
Lắm quả tò ho
Quả chìm, quả nổi
Quả thò đầu lên.

Đố bạn vật gì ?

GIẢI ĐÁP

a) Chiếc đèn đốt bằng bấc và dầu lạc.
b) Nồi kéo kén ở nhà quê.

TÒ MÒ

Lịch sử : *Ngày 2 tháng 6 năm Ất Dậu (1885) bọn Lê Trung Đình đem 3.000 quân bản bộ, chia làm ba đạo đánh lấy được thành Quảng Ngãi.*

Lông thỏ : *Mỗi năm người ta giết trung bình lối 350 triệu con thỏ để ăn thịt và để... lấy bộ lông dùng chế mũ dạ. Người ta còn làm mũ bằng bộ lông con rái cá, song giá quá đắt. Ngoài ra, không có giống nào khác có thể so bì với hai giống trên trong việc làm mũ dạ.*

Bom đạn : *Quả bom lớn nhất dùng trong kỳ đại chiến lần thứ nhì :* **nặng 11 tấn** *Quả bom nguyên tử nổ tại đảo Trường Kỳ (Nhật Bản) có sức mạnh bằng của bom 20.000 tấn. Quả bom khinh khí có sức mạnh 3.000.000 tấn. Lúc nổ bom khinh khí có thể san bằng một diện tích 400 cây số vuông và có thể phá hoại những vật nằm trong vòng 540 cây số vuông trên mặt đất. Đó là không kể những bụi phóng xạ làm chết lần chết mòn những người nhiễm phải.*

CƯỜI

Truyện điếc

Câu truyện nghe lỏm trên đò máy. Một bà nói :

— Sáng nay nhiều sương quá !

— Vâng, sông này cũng khá nhiều lươn, chị ạ !

Bỗng một bà thứ ba ngồi kế cận phụ họa :

— Đừng thế ! Con là mẫu, cháu là mù, ai mà chẳng.. thương !

THANH TÙNG

giải đáp Ô chữ

SỐ BÁO HÔM QUA

1) Thái Học
2) Hong Gai
3) Anh — NN
4) IG — THUE
5) HG — HĐCM
6) OAN UC — A
7) CINEMA

TRANH ĐỐ VUI

Từ nhà Mai tới nhà bạn chỉ có một con đường duy nhất. Đó là con đường nào? Các bạn chỉ giúp Mai một chút xíu.

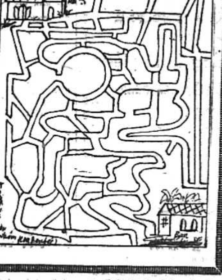

GIA ĐÌNH LY LY — ĐỨC-KHÁNH

DIỄN-ĐÀN

CÓ NÊN LẤY LẠI «LÀNG» CŨ làm đơn vị hành chánh hay không?

L.T.S.— Việc thành lập " liên xã ", làm cho các " làng " cũ mất tư cách pháp nhân, là một vấn đề dân chúng nông thôn rất quan tâm và thắc mắc, nhất là ở Trung Việt. Trong khi hoạt động cho Ủy ban điều tra dân ý của Hội đồng Nhân sĩ, có dịp ra Trung Việt tiếp xúc với dân chúng nông thôn địa phương, đâu đâu chúng tôi cũng thấy nông thôn nêu vấn đề này và mong rằng các " làng " cũ sẽ lại được có tư cách pháp nhân như cũ. Riêng ở tỉnh Thừa Thiên hình như ông Tỉnh Trưởng đã thấy rõ vấn đề, đã đưa lên Thiếu tướng chỉ huy trưởng vùng chiến thuật I, đã được sự đồng ý và gửi về đề nghị với Bộ Nội Vụ không biết kết quả ra sao ?

Nhận thấy bài của ông Mai Lâm đề cập đến vấn đề then chốt đó của dân chúng nông thôn, chúng tôi xin vui lòng đăng tải một tiếng chuông xây dựng. Đ.V.S.

Gần đây, Thủ Tướng Chánh phủ có ban hành Sắc lệnh tổ chức Hội Đồng Nhân dân và Ủy Ban Hành Chánh xã. Liên hệ đến việc thi hành Sắc lệnh này, chúng tôi muốn nêu ra đây một vài thiển kiến nhận xét về " Đơn vị tổ chức hành chánh xã ", một vấn đề tưởng không kém phần quan trọng trong công tác bình định hương thôn.

Kể từ năm 1945 trở đi, sau khi Việt Minh cướp được chánh quyền, chúng sáp nhập các làng (xã nhỏ) thành liên xã và lấy đơn vị này tổ chức nền hành chánh hạ tầng cơ sở. Tổ chức thành Liên xã như vậy, bao gồm nhiều xã nhỏ trở thành phạm vi rộng lớn về địa giới và đông đảo dân cư. Việt Minh nêu lý lẽ ngụy tạo : Gây cho dân chúng có ý thức nhìn xa thấy rộng "không biên giới" thoát ra ngoài phạm vi chật hẹp của "lũy tre xanh" chống chia rẽ vì thành kiến địa phương. Nhưng trên thực tế, Việt minh nhằm giải quyết vấn đề cán bộ và ngân sách xã, bởi nếu các xã nhỏ, chúng không đủ cán bộ cán đáng công việc quản trị hương thôn và không đủ tài chánh "tự túc" đài thọ các chi phí cho những hoạt động của xã.

Tuy nhiên vấn đề liên xã không khỏi gây ra sự xáo trộn nếp sống của dân quê, quần chúng bất mãn vì quyền lợi cố hữu như công điền, công thổ, rừng rú, mương đập... do họ xây dựng từ xưa, nay bị xóa bỏ để gia nhập thành tài sản chung cho Liên xã và những tín ngưỡng, phong tục tập quán : đình, chùa, miếu, võ v.v... của riêng mỗi làng cũng bị chi phối theo hương ước chung của Liên xã. Do đó, vấn đề Liên xã, dưới chế độ Việt Minh, chỉ có lợi cho chánh quyền, còn đối với dân chúng thôn quê, khi sáp nhập các làng thành Liên xã đã vi phạm đến quyền tự do của họ.

Kế tiếp đến chế độ ông Ngô-đình Diệm, nền hành chánh xã cũng dựa vào nếp cũ của Việt Minh, tổ chức theo đơn vị Liên xã nhưng đôi nơi còn bê bối hơn đem thôn này nhập vào xã nọ, hay đem xã này nhập vào Quận khác, gây nên một tình trạng rối ren về an ninh, tạo điều kiện thuận lợi cho Việt Cộng nằm vùng. Phạm vi địa giới Liên xã rộng lớn, dân cư đông đảo, đối với Việt Minh, chúng có đoàn thể làm hậu thuẫn cho chánh quyền kiểm soát chặt chẽ dân chúng, còn đối với chế độ ông Ngô đình Diệm, tuy có Phong Trào Cách Mạng Quốc Gia Thanh Niên Cộng Hòa, Phụ nữ Liên Đới v.v...., nhưng những đoàn thể ấy chỉ có hình thức, không có thực chất, còn cán bộ chánh quyền xã thiếu tích cực, làm việc tắc trách, nên trong 9 năm qua tình hình an ninh ở thôn quê, không bề nào kiểm soát nổi về cũng vì do chánh quyền ông Ngô đình Diệm mới bày ra chủ trương rào vi (ấp chiến lược), cưỡng bách dân chúng dờ nhà, vào sống trong vi, đã gây nhiều thảm cảnh, mà hiện nay, với chánh sách mới ấp Tân Sinh. Chánh quyền hiện hữu đang cố gắng điều chỉnh, có chắc đã thành công (!)

Kiểm điểm lại từ năm 1945 đến nay, qua hai chế độ Việt Minh và ông Ngô Đình Diệm, dân chúng thôn quê đã và đang trải qua một cuộc sống dân lộn, một cuộc sống có thể nói rằng họ không đoán biết được tương lai của họ đi về đâu, ngày nay gia đình họ đang ở trong ấp, biết đâu ngày mai họ phải di chuyển đi một nơi khác, tâm trạng người dân quê như vậy, thì làm sao họ vui về để kiến thiết hương thôn, dù là công trình kiến thiết đó đem lại cho họ nhiều quyền lợi trực tiếp...

Nếu bảo rằng tình trạng đó là do chiến tranh gây ra, vì hoàn cảnh chiến tranh dân chúng phải gánh chịu những xáo trộn về vật chất và tinh thần trong mấy năm qua, nói như vậy là quá phiến diện, mà phải qui tội vào hai chế độ đã qua, không biết đưa ra một chánh sách rõ ràng về hương thôn, không tìm hiểu thực trạng của dân chúng để tổ chức chu đáo việc quản trị hương thôn, nên mới đem lại hậu quả của tình trạng ngày nay.

Vậy kinh nghiệm hai chế độ đã qua, lấy đơn vị Liên xã tổ chức nền hành chánh hạ tầng cơ sở, nhận xét như trên, chúng tôi thấy rằng: Chánh phủ Cách Mạng muốn thực lòng chú trọng đến thôn quê, muốn đem lại cho họ một đời sống tương đối an cư lạc nghiệp và để phù hợp với hoàn cảnh chiến tranh, bảo đảm được an ninh cho nông thôn chúng tôi thiển nghĩ Chánh phủ nên lấy *đơn vị làng cũ (xã nhỏ) tổ chức bộ máy chánh quyền Xã*. Trở về với vị trí làng cũ, tên làng vẫn giữ nguyên như xưa, tài sản của làng nào trở về cho làng ấy, đình, chùa, miếu võ, tùy dân chúng địa phương, nếu thấy cần thiết thì trùng tu lại. Nói tóm lại, những gì mà xưa kia, tổ tiên của dân chúng địa phương dày công xây dựng, bây giờ nên trả lại cho họ, tự họ lo liệu, định đoạt lấy việc quản trị, nghĩa là giao cho mỗi làng tự tổ chức lấy nền hành chánh tự trị! Chánh phủ cung cấp phương tiện và hướng dẫn họ trong công việc kiến thiết hương thôn. Có như vậy, dân chúng mới hăng hái lo xây dựng và phát triển những quyền lợi về vật chất, tinh thần, mà họ tin rằng những quyền lợi ấy họ sẽ trực tiếp thụ hưởng. Có như vậy, tình đoàn kết tương trợ cố hữu của dân quê được thắt chặt và củng cố thêm, trong tinh thần gia tộc, trong nếp sống liên hệ giữa ấp này, xóm nọ mà phong tục của hầu hết người dân Việt Nam không thể không có được. Từ đó, sẽ phát sinh trong dân làng một tinh thần thi đua hăng khởi, lo làm sao cho làng họ hơn làng khác hoặc về phương diện này, hoặc về phương diện khác để bảo vệ uy tín cho làng.

Nếu một khi dân làng tự họ lo xây dựng những công trình kiến thiết trong làng, tất nhiên tự họ bảo vệ lấy những công trình ấy, do đó vấn đề an ninh hương thôn sẽ được bảo đảm, tránh được nạn phá hoại của VC nằm vùng. Hơn nữa, phạm vi làng không quá rộng lớn như Liên xã, dân số vừa phải, nên cán bộ hành chánh làng dễ dàng kiểm soát chu đáo về an ninh.

Tình trạng ở thôn quê, từ ngày Việt Minh, kế tiếp đến chế độ Ngô đình Diệm và mãi đến nay, xem như rối nát. Muốn thực hiện bình định nông thôn, xây dựng cơ sở chánh quyền hạ tầng lấy làng cũ làm đơn vị, Chánh Phủ cách mạng phải tiến hành từng vùng và từng đợt, không thể nhất loạt thi hành cùng một lúc. Trước hết, lấy một vài xã trong Tỉnh xây dựng điển hình. Đoàn cán bộ bình định lấy đó làm thí điểm để dần dần được phổ biến theo kế hoạch dầu loang.

Nếu có dịp chúng tôi sẽ trình bày về kế hoạch cùng những phương tiện cần thiết cho công tác xây dựng làng điển hình.

MAI-LÂM

Quý bạn muốn CHÍNH - LUẬN
MỖI NGÀY MỖI MẠNH
xin đừng mượn báo Chính-Luận

VIỆN BÀO-CHẾ
ODILIA BA-LÊ Pháp Quốc
HÂN HẠNH GIỚI THIỆU
PHẤN THOA SẢY (RÔM)
Inolène
(POUDRE)
THƠM MÁT. THOA SAU KHI TẮM
BẤT TRÙNG NGOÀI DA
CON NÍT VÀ NGƯỜI LỚN
NGỨA NGÁY. MỌC MỤN
(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

HAI CHAI VĨNH-HẢO MẪU NHỎ RA CŨNG MỘT LÒ, ĐÁNG LÝ GIỐNG NHAU NHƯ ĐÚC NHƯNG LẠI KHÁC NHAU Ở ĐIỂM NÀO ?

- CHAI RA ĐẦU CÓ MANG DẤU HIỆU, CHAI KHÔNG VẪN ĐƯỢC THÂU HỒI VỚI GIÁ 4đ80,
- CHAI RA KẾ KHÔNG CÓ DẤU HIỆU. CHAI KHÔNG SẼ ĐƯỢC THÂU HỒI VỚI GIÁ 3đ00.
- TẠI SAO CÓ SỰ CHÊNH LỆCH VỀ GIÁ CẢ TRÊN ?
- VÌ NHỜ MỨC TIÊU THỤ NGÀY CÀNG NHIỀU, MỨC SẢN XUẤT CHAI NGÀY CÀNG TĂNG, NÊN CÔNG-TY VĨNH-HẢO HẠ GIÁ THẾ CHAI TỪ 4đ80 XUỐNG 3đ00

VẬY KHI DÙNG XONG CHAI CŨ XIN ĐỔI LẤY CHAI MỚI ĐỂ CÔNG-TY CHÚNG TÔI CÓ DỊP ĐỀN ĐÁP TẤM THẠNH TÌNH CỦA QUÝ VỊ, VÀ XIN QUÝ VỊ GHI NHỚ.

Vĩnh HẢO
BẢO VỆ SỨC KHỎE GIÚP ĐỜI TƯƠI TRẺ

MÁCH GIÚP

MỘT ĐỘC GIẢ QUÂN NHÂN

12-3-1952 : 17-2 Nhâm Thìn
21-3-1957 : 20-2 Đinh Dậu
2-7-1960 : 9-6 Canh Tý.

— Bà H.M.L. (Vũng Tàu)

Bà chỉ cần đến bệnh viện thành phố xin thăm thai là được. Nếu ở Saigòn, bà có thể thăm thai tại nhà thương Từ Dũ.

— Ông BÙI NGỌC CHIẾU (Saigòn)

Chỉ có cách chờ thông cáo «khoan hồng», như những lần trước đây.

— Ông H.HY (Long An).

Ông nên làm đơn khiếu nại, chỉ rõ sự trạng. Có thể nhờ báo kêu hộ hoặc gửi cho Tổng Vụ Dân Nguyện.

— Bạn NGUYỄNHỒNG (Đà-Nẵng).

a) Bạn có thể xin miễn dịch (trường hợp : con trai duy nhất (có thể có chị em gái), có cha từ 55 tuổi trở lên).

b) Được.

c) Hồ sơ : ngoài đơn xin gửi cho KBC ghi trong thẻ trưng binh, cần nộp thêm khai sinh (hoặc bản sao thẻ căn cước) của cha và chứng chỉ hành chánh (do quận cấp).

— Bạn ĐÀO ĐỨC SƠN (Saigòn)

a) Được hoãn dịch để tiếp tục việc học.

b) Khai tại Hội Đồng Kiểm Tra Trưng Binh. Cứ có biên lai thiệt thọ chứng minh là được.

— Bạn HOÀNG (Saigon).

a) Sự tái hạn đó tùy hội đồng xét.

b) Thỉnh thoảng có bán máy đó tại những tiệm bán máy thu thanh như *Videco, Radio Stéréo* (đường Tự Do). Giá lối 5.000đồng trở lại. Của Nhật bản thì rẻ hơn.

c) Không trúng.

HÀ MAI LAN.

CẮT BÁO MAI BÊ BI

Em yêu yêu của chị.

Mỗi ngày, sau khi ba má và các anh các chị của em đã đọc xong tờ báo Chính Luận em nhớ cắt báo Mai Bê Bi để dành, sau này đóng lại, sẽ có một tập báo vui tươi và có ích.

Như vậy, em sẽ có nhiều chuyện cười này, nhiều chuyện tìm hiểu này, nhiều chuyện "hần tiên thơ mộng này, nhiều chuyện đố vui này, nhiều tranh đố này, nhiều câu trả lời về thể thao, toán lịch sử, địa lý, vạn vật v.v...này

Mến

KIỀU DIỄM HỒNG

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG CHÍNH-LUẬN

HO, Bổ phế linh đơn Thụy Lâm loại A.
Trị : Các chứng ho lâu, nhiều đàm, ho cảm, ho đàm, ho gió, yếu phổi, rang ngực, tự nhiên sút cân.

Bạch-Đới hoàn Thụy - Lâm
TRỊ : Cứng đầu côn, ngứa cửa mình, ra huyết trắng (các tiệm thuốc Bắc đều có bán)
Nhà thuốc THỤY - LÂM 191 Gia Long — Saigon K.N. số 425 ngày 25-9-63

Đau Bao Tử, Đau Ruột, Đau Bụng kinh niên
UỐNG
DƯỠNG TỲ HOÀN
— ÔNG TIÊN —
CẦN CHO NGƯỜI :
Ăn uống không tiêu, no hơi sình ruột, ợ chua
Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt Saigòn 228, Lê thánh Tôn
Nhà thuốc ÔNG TIÊN Phú Lâm — CHỢ LỚN
KNBYT số 519 Ngày 20-11-63

THẮC MẮC KHIẾU NẠI

Vài đề nghị với phòng huy chương

Báo *Chính Luận* hôm trước nêu lên việc trả lại tên cũ cho các tỉnh Nam phần, nhưng thiếu phần đề nghị đặt tên cho những tỉnh mới. Ý kiến đó hay lắm.

Còn một việc nữa, tưởng rằng *Chính Luận* cũng nên nêu lên : đó là tên gọi một huy chương của QUÂN ĐỘI.

Trong Quân Đội ta có một huy chương cao nhất trong các huy chương « Anh dũng bội tinh » đó là huy chương « Anh Dũng Bội Tinh với Nhành Dương Liễu ». Tại sao lại « Nhành dương liễu » và « Nhành dương liễu » tượng trưng cho cái gì ?

THỨ NHẤT : Nếu nhành dương liễu là thứ cây mọc quanh Hồ Gươm ở Hà nội thì có gì tượng trưng cho anh dũng đâu. Thứ liễu đó chỉ tượng trưng cho chia ly : "Dặm liễu sương sa khách bước dồn "Nhành dương liễu" đó làm người quân nhân buồn quá thì làm thế nào anh dũng được ! Hay dương liễu đây là « Hốt kiến mạch đầu dương liễu sắc » hay chăng ? Cũng chẳng phải thế đâu, vì nếu mang ý nghĩa đó chỉ khiến người lính chiến nản lòng, thì còn đâu anh dũng !

THỨ HAI : Thực ra cái mà Quân đội ta quen gọi là « Nhành Dương Liễu », đúng ra là «nhành Thiên Tuế », vì Nhành Thiên Tuế tượng trưng cho sự vĩnh cửu sự chiến thắng. Và lại trên thực tế, huy chương đó cũng gắn một chiếc lá Thiên tuế.

Vậy đề nghị hãy gọi là Nhành Thiên Tuế để cho đúng tên của một loài thảo mộc được dùng tượng trưng cho sự Chiến thắng, và cũng đúng ý nghĩa hơn.

Xin *Chính Luận* hãy đề nghị với Phòng Huy Chương của Bộ Tổng Tư Lệnh xem sao. Thật ra thì để cũng chẳng chết ai mà đổi thì cũng chẳng lợi gì, trong lúc này ta cần những việc khác quan trọng hơn nhiều, nhưng đổi thì danh chính ngôn thuận hơn, đúng hơn mà trong lúc này trăm nghìn công tác ích lợi cho Quốc gia cũng có cả cái việc đúng nữa.

Cười thầm

KHÔNG NÓI HAI LỜI

Một bà ra tòa về tội bội tín, quan tòa hỏi :

— Năm nay bà bao nhiêu tuổi ?

— Bẩm ba mươi ạ !

— Ồ, sao hai năm trước bà bị tù về tội úp hụi, lúc ra tòa bà cũng khai ba mươi ?

— Bẩm... người quân tử không bao giờ nói hai lời ! Trước thế nào thì sau cũng vậy, tôi là người thủy chung như nhất ạ !

TÌM VIỆC

— Sinh viên Khoa Học Đại Học (có Tú Tài II, ban B) kinh nghiệm tận tâm đã dạy nhiều nơi.

Nhận dạy kèm tại tư gia môn Toán Lý Hóa từ Đệ Nhị trở xuống. Xin biên thư cho : Vũ Luân : 212/11/16 Nguyễn thiện Thuật, Saigòn.

— Đào Nguyên, học sinh đứng đắn, vui vẻ, óc tháo vác, hiện đang học đệ Nhị B trường trung học Pétrus Ký. Có bằng Trung học. Hoàn cảnh nghèo túng, tôi muốn tìm việc làm : dạy trẻ tại tư gia bậc tiểu học, hoặc làm việc tại văn phòng việc làm vừa sức để tiếp tục việc học văn. Lương đủ sống. Mong sự giúp đỡ của ông bà giàu lòng bác ái quan tâm đến. Xin biên thư : Đào Nguyên : 82/27 bis Yên Đỗ Saigòn.

— Nam sinh nghèo. Có Tú Tài I Cựu học sinh Công lập Võ trường Toản muốn kèm trẻ em tại tư gia về Toán Lý Hóa hay luyện thi Đệ Thất với số lương 600đ. để có thể tiếp tục việc học. Chắc chắn quý ông bà sẽ vừa lòng với Huỳnh. Rất mong sự giúp đỡ của ông bà có trẻ em. Xin thư cho : Em Huỳnh 457/50B Lê văn Duyệt—Saigon.

— Thiếu nữ, nghèo mồ côi. Học lực Đệ Nhị, Cần tìm việc làm như dạy kèm trẻ em tại tư gia từ lớp luyện thi Đệ Thất, lớp Nhứt xuống mẫu giáo, hay cộng tác với các trường tư thục tiểu học. Hoặc làm thư ký đánh máy tại các hãng. Lương đủ sống để tiếp tục học. Thư về cô : Thủy Lan 493/63bis Lê-văn-Duyệt Saigòn

— Một phụ nữ 28 tuổi, độc thân biết ít Pháp, Anh. Muốn tìm việc làm như : giữ trẻ hay việc lặt vặt trong một gia đình đi sang ngoại quốc. Xin gửi về : Cô Ba 235/18 đường Công Lý Saigòn (chuyển lại C.)

Camphophyline
VIỆN BÀO-CHẾ Millot - PHÁP-QUỐC
THUỐC UỐNG
Trị bịnh: - YẾU TIM - NGHẸT THỞ - HEN SUYỄN - HỒI HỘP..
THUỐC CHÍCH
CÓ THỂ DÙNG ĐỂ PHA THUỐC TRỤ SINH
THAY THẾ SÉRUM GLUCOSÉ
PHÒNG NGỪA NGẤT XỈU.
ĐÃ THÍ-NGHIỆM TẠI CÁC BỆNH VIỆN BA-LÊ

THÔNG CÁO CỦA HỘI QUÂN - NHÂN YÊU NƯỚC

Saigòn, ngày 3 tháng 7 năm 1964

CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH TRUNG ƯƠNG
HỘI CỰU QUÂN NHÂN YÊU NƯỚC
TRỤ SỞ TRUNG ƯƠNG
NGUYỄN-CƯ-TRINH
— SAIGON —

Thân gởi các cán bộ các cấp và các chiến hữu toàn quốc

Quí chiến hữu,

Sau ngày Hội ta ra mắt trước quốc dân ngày 28-6-1964, một vài cá nhân lợi dụng danh nghĩa Hội để tiêu lồn các nơi lấy tiền và sách động Hội viên đi biểu tình, những hành động này đã bị bại lộ khiến gây xua một xúc động mạnh mẽ và lòng căm phẫn tột độ của nhiều cán bộ các cấp và các chiến hữu khắp nơi, nhất là tại Thủ Đô nhiều chiến hữu đề nghị lên tôi xin được biểu tình để phản đối và tố cáo trước dư luận quốc nội và quốc tế, những hành động phản bội của một vài cá nhân lợi dụng danh nghĩa hội ta thi hành sứ mạng của Đảng phái thối nát.

Nhân danh Chủ Tịch Ban Chấp Hành Trung Ương tôi thiết tha kêu gọi các cấp cán bộ lãnh đạo cùng toàn thể các chiến hữu trong toàn quốc hãy bình tĩnh sáng suốt giúp đỡ tôi thanh lọc hàng ngũ và độ trình sự việc lên chánh phủ cứu xét, mà chưa cần đến sự biểu dương lực lượng của các chiến hữu, vì biểu tình lúc này sẽ gây ra những hậu quả tổn thương đến danh dự Hội và Cộng sản sẽ lợi dụng cơ hội xuyên tạc.

Một lần nữa, tôi thiết tha kêu gọi toàn thể các chiến hữu hãy nghiêm chỉnh thi hành lời kêu gọi này, mọi kết quả tôi sẽ thông báo cho quí chiến hữu cùng biết sau.

Thân ái gởi đến quí chiến hữu lời chào thẳng tay loại trừ lưu manh khỏi hàng ngũ cựu quân nhân.

T.M Ban Chấp Hành Trung Ương
CHỦ TỊCH
ĐOÀN VĂN THÌN

Ăn không tiêu
(ĐI TIÊU LỎNG)
No hơi, sình bụng, ợ chua... Hãy uống thuốc TIÊU THỰC Nhành Mai. Các hiệu thuốc Bắc có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần-khắc Chân (gần chợ Tân định).
K.N. BYT. số 537 ngày 20-11-63

Thuốc Đau Bụng
NHÀNH MAI
TRỊ : Đau bụng, TRÚNG THỰC, ỈA, ÓI. Khắp các hiệu thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI 24 Trần Khắc Chân, gần chợ Tân Định. BYT 537 20-11-63

Chị em bạn gái

PHẤN XOA MẶT

Đối với những chị em có làn da trắng hồng, thì dùng phấn hơi phí. Tuy nhiên nếu xoa thêm chút đỉnh, nhất định vẻ đẹp sẽ tôn lên rất nhiều. Khi mua phấn nên mua loại phấn tốt, hạt mịn và thơm. Nếu đã muốn đẹp thì chớ nên ham tiện mua loại phấn xấu rẻ tiền, nhất là thứ phấn có trộn chất vôi, rất hại da mặt, càng trát phấn trông càng dễ sợ. Chị em nên mua hai hộp phấn, một hộp phấn màu, một hộp phấn trắng để pha cho thích hợp với màu da.

— Nếu chị em có làn da trắng hồng, thì khỏi cần dùng phấn. Song nếu muốn xoa cho nổi (xoa chút đỉnh thôi) thì nên dùng phấn màu *jaune clf* màu *crème* hay màu *naturel*.

— Nếu da mặt tái mét, nên dùng màu *jaune d'oeuf, rosé clair* hay *jaune brune*.

— Nếu da mặt trắng xanh thì nên xoa màu phấn *jaune brune* hoặc *ocre NO 3*.

— Nếu da mặt màu trắng vàng thì nên dùng phấn màu *rose clair* hay *orange*.

— Nếu da mặt xám xì thì nên dùng phấn màu *ocre NO 1*, hoặc màu *jaune*.

— Nếu da mặt màu bánh mật thì có thể dùng phấn *jaune clair, crème, ocre NO 2* hoặc *NO 3*

THƠ

Nhịp khuya

Mưa ru giấc ngủ cuồng trên,
Bước chân điệp khúc khua. mòn lối đi,

Chân khuya nhịp gõ đường về,
Giấc chiêm bao tình cơn mê đăng trình.

Xin cho tròn chuyện ba sinh.
Tay đan tâm sự để đính mà vui,
Nhịp khuya gẩy khúc tiếng cười,
Đêm mưa giăng với cuối trời heo may.

Bước chân khuất ngõ trên này,
Trong nhà ai sáng chuỗi cười ưu quy ?

Đưa anh cuối nẻo kinh kỳ -
Hoang vu đường tóc nẻo về biên khu.

Giọng buồn với khúc ta từ
Lời trăn đọc thoại ru ai bây giờ ?
Em về đừng mất tuổi thơ
Tóc xanh còn mãi ngàn thu giọt buồn

DẠ NHIÊN

Qui bạn muốn Chính - Luận
mỗi ngày mỗi mạnh
— Xin đừng mượn báo Chính - Luận

R tiếp theo trang 1

Sự đều do Ban Đại Diện Giáo Hội Thống Nhất Địa Phương quyết định.

2)— Nếu tập đoàn nào trong Giáo Hội chưa ngưng hoạt động, muốn tổ chức một Phật Sự vì có tính cách riêng tư (không mang danh nghĩa Giáo Hội Thống Nhất) cần hỏi ý với Viện Hóa Đạo trước khi hoạt động để Phật sự được duy nhứt. Mọi hoạt động tự tiện coi như làm trở ngại đại sự thống nhứt lịch sử mà toàn thể Phật giáo đang mong muốn. Vậy một lần nữa, nhân danh Viện Trưởng, tôi thiết tha kêu gọi toàn thể Phật tử hãy thi hành nghiêm chỉnh để đưa nền thống nhất được thực hiện hoàn toàn». (T.1)

O tiếp theo trang 1

việc một công nhân bị sa thải bất hợp pháp. Đại diện công nhân đã nhiều lần lên ty Thanh Tra Gia định để giải quyết nhưng vô hiệu. Một nguồn tin của nghiệp đoàn cho biết nếu vụ này không kết thúc sớm, công nhân phân bộ Xà lan và Tàu kéo sẽ đình công để hưởng ứng cuộc tranh chấp trên. (P.B.C)

— Sau cuộc tiếp xúc giữa ông Trưởng Ty Cảnh Sát Công lộ và 2 đại diện của 4000 công nhân xích lô máy, ông Trưởng Ty đã long trọng hứa sẽ ra lệnh cho nhân viên bớt gắt gao trong việc phạt vạ và sẽ chỉ phạt với giá tối thiểu, chẳng hạn: thổi còi không ngừng trước kia phạt 120đ. nay sẽ chỉ phạt 24đ; chở dư khách, trước phạt 40đ nay cũng chỉ phạt 24đ. (RBC)

C tiếp theo trang 1

Tướng... *Để đến nỗi phải có một cuộc chỉnh lý »... « Vì ông mà Việt Nam mất một thời gian hơn ba tháng với Chánh Phủ Lâm Thời ».*

Yếu tố thời gian được vạch ra rõ ràng như vậy, chúng tôi thấy chẳng còn cần phải bàn cãi giải dòng. Lời bình luận trong bài báo có xác đáng hay không là một vấn đề khác tùy theo sự phán đoán của các bạn đọc giả. Nhưng ông Giám đốc Thông Tin Báo Chí bắt buộc phải đồng ý với chúng tôi rằng « có một cảnh trống rỗng chính trị » trong khoảng thời gian 3 tháng «sau khi lật đổ ông Diệm » và trước khi có cuộc chỉnh lý.

Bởi vì nếu ông Giám đốc Thông Tin Báo Chí phủ nhận điều đó, nếu quả tình ông cho rằng giai đoạn đó cũng là một giai đoạn « tốt đẹp » thì tức là ông đã vô tình nhưng trực tiếp phủ nhận những lời tuyên bố của Trung Tướng Nguyễn Khánh giải thích về cuộc chỉnh lý.

Ông Giám Đốc Thông Tin Báo Chí có ý định phủ nhận những lời tuyên bố của Trung Tướng Nguyễn Khánh hay không? Chúng tôi tin chắc là không. Mà đã vậy, thì lý do «ghê gớm» số 1 nêu lên chỉ có thể là một sự hiểu lầm, mà chúng tôi yêu cầu Bộ Thông Tin rút lại.

Sau đây, chúng tôi sẽ xin đề cập đến lý do ghê gớm số 2.

(Còn nữa)

Quí bạn muốn
Chính - Luận
mỗi ngày mỗi mạnh
— Xin đừng mượn báo
Chính - Luận

H tiếp theo trang 1

Người Mỹ chủ trương còn có thể thắng được, mà muốn thắng thì phải dành được nông thôn.

Theo kế hoạch thì muốn thắng không khó, mà cũng không tốn tiền lắm:

Chỉ việc gửi về làng 1 y tá hay một cô đỡ, 1 ông hay cô giáo, cải tổ lại Hội đồng xã, củng cố hệ thống truyền tin, và yêu cầu các cơ quan chỉ huy quân sự tôn trọng dân làng hơn trước.

Lý thuyết cũng giống như ở Tây Bá Linh, nghĩa là làm thế nào cho dân ở trong thôn ấp của chính phủ kiểm soát, được sống thoải mái hơn là dân ở những nơi mà Việt Cộng kiểm soát.

An ninh, trường học, chợ búa, phương tiện y tế, sự trợ giúp về canh nông, và một chính quyền lành mạnh ở xã thế là đủ để kéo dân về với chính phủ.

Chính sách bình định mở đầu, và tiến hành từng bước rất chậm để lấy chắc. Công tác được phối hợp chặt chẽ giữa chính quyền địa phương với viện trợ Mỹ, và tiền thì hiện có nhiều hơn là dự án chi tiêu.

Công việc này phải làm hàng chục năm.

ĐỒNG thời các chiến thuật gia cũng cho biết rằng thoạt đầu, họ tưởng rằng Cộng Sản chuyên chở vào Nam nhiều súng ống lớn.

Nên có người nghĩ rằng phải chặn sự tiếp tế đó. Vì thế mà có ý kiến đánh ra Bắc.

Nhưng kiểm điểm lại thì vũ khí từ ngoài vô tương đối ít, nên các chiến thuật gia lại cho rằng không cần phải đánh ra Bắc, hay oanh tạc miền Bắc, mà cứ chống cự ở Miền Nam cũng đủ rồi. Muốn thắng trận giặc du kích thì cần tỷ lệ 1-10. Việt Cộng cố gắng tạo được 1 du kích, thì ta phải cố gắng tạo được 10 chiến sĩ. Nếu ta cố gắng gấp 10 V.C. thì ta chắc ăn, và vì tỷ số gấp 10 đó nên mới lâu và mới khó!

TRONG hoàn cảnh ấy, Tướng Taylor được cử sang Việt Nam. Tuy ông chỉ là đại sứ, nhưng ông có quyền quyết định cả về quân sự, tương tự như vai trò của Cao Ủy, kiêm cả quân lẫn chính.

Có thể nói rằng hiện giờ ông là đại diện toàn quyền của chú Sam, chiếm cả một cái bàn ở quán Tự Do đặt ở Đông Nam Á, để trưng bày sự hiện diện của chú Sam. Đối phương dồn ông vào thế đánh bài, ai thua thì phải nhường bàn...

Cả thế giới biết rằng chú Sam có súng mà đối phương chỉ có dao thôi. Cả thế giới biết rằng chú Sam trường vốn, mỗi lần thua, chú chỉ việc đánh to gấp bội lên, vớt canh cuối cùng, chú vẫn gỡ được.

Cả thế giới cũng biết rằng, chưa chắc gì chú Sam đã thích ngồi lưu lại đây lâu, nhưng vì đối phương dọa đuổi chú, nên chú nhất định ít không đi, bởi lẽ bảo vệ cái bàn nơi chú ngồi chỉ là một phần, nhưng còn phần nữa quan hệ hơn là duy trì cái quyền của chú muốn la cà ở quán nào thì la cà. Nếu chịu lép vế bỏ đi, thì rồi ra, bất cứ đi đến đâu, người ta cũng sẽ chỉ xếp cho chú cái bàn con ở mãi tít gần ngoài cửa, và lúc đó chú chỉ còn cách về nhà mà đi ngủ cho đỡ hận.

Đi về đi ngủ là do chú quyết định lấy, chứ không thể do một ai khác hạ lệnh cho chú. Vì thế, mà chú Sam bảo ông Taylor đặt súng xuống bàn, đối phương tố mấy cũng theo, để cho thế giới thấy rằng không ai cướp nổi bàn của chú.

Thành thử nhất cử nhất động của tướng Taylor đều được thế giới coi như là biểu hiệu ý chí của chú Sam...

°°

THỰC ra thì phải nói rằng Mỹ làm rầm rĩ lên về vấn đề Việt-Nam là có chủ ý, nào là Hội Nghị Honolulu, nào là Tổng Thống Mỹ cảnh cáo, nào là ngoại trưởng Mỹ giải thích, nào là đô đốc Mỹ tuyên bố sẵn sàng ứng chiến, nào là báo chí Mỹ bình luận về giải pháp đánh ra Bắc, và diệt hậu cứ địch...

Tất cả những cái đó chủ ý làm kích động tâm lý quần chúng. Người ta chờ đợi ở Mỹ một cái gì ghê gớm, một cái gì mới lạ, người ta hồi hộp lắng tinh thần để nghe ông Taylor. Khi thấy ông nhắc lại chủ thuyết của ông là chỉ cần phối hợp mọi cố gắng kinh tế, chính trị, và quân sự ở cấp xã, làm xong việc đó sẽ thành công...người ta có cảm giác là lạ như là không khéo tai mình nghễnh ngãng. Chỉ có thế thôi ư?

Sự thực là như thế.

Quần chúng được hướng dẫn đến chỗ chờ đợi một cái gì rất lớn, như kiểu đang chờ đợi chiếc xe đua 1965 thì hãng đưa ra chiếc xe kiểu 1924 mà cũng chẳng buồn sơn và mạ kền lại, chỉ đổi một ông chủ khác nhiều mẽ đẹp hơn ra trình bày xe... Ai chịu tin rằng đấy là chiếc xe phản lực, dù rằng có thể là bên trong hãng lắp đầu một bộ máy phản lực thực?

°°

PHẢI chăng là Mỹ dùng mẹo nghi binh buộc đối phương phải băn khoăn tiên đoán không biết là Mỹ sẽ cứng rắn đến mức nào? Hay là Mỹ dư hơi, để bắn cho đối phương tố trước, đối phương tố đến đâu, Mỹ theo đến đấy?

Như là chúng tôi đã trình bày trong các bài trước, chính sách mà Mỹ muốn gợi cho quần chúng hiểu là cứng rắn, gặp những giới hạn của những yếu tố mà chúng tôi đã phân tích.

Tóm tắt lại, chúng ta thấy rằng sự thay đổi đại sứ ở Sàigòn là yếu tố thuận lợi cho chính sách cứng rắn ấy.

Tạm loại hai yếu tố Lào và Miên, là hai yếu tố phụ đối với Việt Nam, công nhận rằng thời cơ thuận lợi ở Bắc Việt hiện chưa tới để phản công lại cộng sản trên đất Cộng sản, và xác nhận rằng tình hình ở Miền Nam chưa thực là cấp bách để đòi hỏi Mỹ phải liều, chúng ta đã ghi nhận hai giới hạn mà chính sách Mỹ không vượt qua:

— Vì yếu tố Nga sô, Mỹ chỉ có thể cứng rắn với Cộng sản đến độ đừng quật Trung Cộng những đòn quá đau, khiến Nga sô nếu không giúp Trung Cộng thì mất mặt với thế giới;

— Vì yếu tố Pháp, Mỹ chỉ có thể cứng rắn đến độ đừng hủy hẳn lá bài mà Pháp còn ấp ủ trong ngăn kéo.

Thêm nữa còn Trung Cộng là cả một cái dấu hỏi lớn, và còn cuộc tuyển cử ở Mỹ có thể mang vấn đề Việt Nam ra làm đầu đề tranh luận, nên người Mỹ đã thận trọng chuẩn bị sẵn sàng để ứng phó với tình hình và cũng đồng thời thông báo cho đối phương đừng hiểu nhầm ý định của Mỹ.

°°

NGƯỜI Mỹ muốn cứng rắn những vẫn phải thận trọng, vì lẽ người Mỹ phải cân nhắc những nguy cơ sau đây:

— Sự bổ nhiệm tướng Taylor gây nên một kỳ vọng quá lớn. Nhưng khi mà Mỹ không đánh ra Bắc gì cả và sự xoay chuyển tình thế để đưa tới chiều hướng thuận lợi về mọi phương diện — không riêng gì quân sự — mà không đưa lại những tiến bộ cụ thể đủ gây một tâm trạng mới trong dân chúng thì, e rằng dân chúng ở MiềnNam lại thất vọng nhiều hơn, khó kiên trì trong cuộc tranh đấu ở cấp xã, tức là một cuộc đấu tranh quyết định thắng bại, nhưng kéo dài hàng chục năm...

— Nếu chính phủ Mỹ không chặn được tinh thần chủ bại ở Miền Nam thì dân chúng Mỹ sẽ mất tín nhiệm với chính phủ Mỹ tại quyền, nhưng ngược lại dúng tay vào cuộc trừng phạt Cộng sản mà bị bỏng tay không đâu, lại không nên cơm cháo gì, thì lúc đó dân Mỹ sẽ không chịu gánh vác nghĩa vụ công dân của một cường quốc đối với thế giới nhược tiểu bị bắt nạt nữa.

xxx

CÁCH đây đã 10 tháng, chúng tôi nêu lên vấn đề người Mỹ phải công bố người Mỹ cam kết những gì ở Việt Nam, và mục phiêu chung Mỹ — Việt ở đâu?

Trước kia vấn đề chỉ ở trong phạm vi Quốc—Cộng thôi, thì sự cam kết của Mỹ là giúp Việt Nam đến cùng để chiến thắng Việt Cộng, và mục phiêu của Mỹ là sớm được rút quân về, dù hiệu lực để ứng phó.

Đến nay, vì có bàn tay của Trung Cộng dúng vào (không phải là trước kia Trung Cộng không dúng, Trung Cộng vẫn giật dây, nhưng nay Mỹ mới lật tẩy rõ cho thế giới biết là Trung Cộng chủ mưu) thì sự cam kết cũ công bố quá chậm không đủ hiệu lực nữa, mà Mỹ phải minh xác: Miền Nam có phải là miền có quyền lợi sống còn của Mỹ hay không?

Để trở lại với ý kiến mở đầu, nay đã đến lúc mà người Mỹ phải tự trả lời: cuộc chiến tranh này là của ai?, nếu người Mỹ muốn bảo vệ quyền hiện diện của chú Sam ở Đông Nam Á.

12 - 7 - 1964
T.C.

Đ tiếp theo trang 1

nuôi em nuôi chồng ăn học — thì còn tội đến mực nào?

«Thì không ngậm ớt thế mà cay!» cho nên gần hai tháng nay hầu như không có ngày nào, không có báo nào là không nhận được thư thắc mắc khiếu nại của thí sinh nhờ đăng tải yêu cầu được thi lại. Nhưng lẽ dĩ nhiên nhà báo không thể mỗi ngày mỗi đăng bất chấp sự phiền hà của những độc giả không phải thí sinh và vấp phạm vào uy tín của nhà cầm quyền về học chính.

Nhưng từ bấy đến nay, tuyệt nhiên không cả lời giải đáp chính thức nào về vấn đề ấy:

Sao lại lạ vậy? Cho hay không cho, sao không nói quách ra?

Người ta nghe nói rằng ông Tổng Trưởng Giáo Dục rất có tinh thần cách mạng, và vì là người Cách mạng cho nên mới được mời tham gia Chính phủ Cách mạng.

Nhưng từ sau cái vụ thi cử và cái vụ im lặng đối với thỉnh cầu «thi lại» người ta có cảm tưởng mơ hồ rằng ông Tổng Trưởng Q.G.G.D quả là nhà cách mạng nhưng là nhà cách mạng trẻ, in tuồng thuở xưa, một vị tri huyện vừa đại đăng khoa xong vừa tiểu đăng khoa xong thì đi nhậm chức ngay tại một huyện hạt gồm toàn nha lại sừng sỏ.

Tình trạng « lùng bùng » về vấn đề thi cử hiện nay là ở nguyên do đó chăng?

(Còn tiếp)

T tiếp theo trang 1

Lực lượng đã được công bố, gồm một vài điểm mới như:

— đòi Tổng Động Viên,
— thành lập khối Đông Nam Á
— VNCH thành hội viên L.H.Q
— ổn định giá trị đồng bạc

và không bỏ quên 4 điểm quen thuộc là

— chống cộng.
— chống Trung Lập
— xây dựng dân chủ tự do.
— thực hiện công trình xã hội.

B.s Hoàn trong diễn văn khai mạc có công bố rằng 15 chính đảng hội thành lực lượng đã vượt qua mọi sự bất đồng ý để thỏa hiệp về những vấn đề chính.

TIN MỪNG

Được hồng thiếp báo tin đến ngày 14-7-64, Bà quả phụ Lê văn Hường hiệu Hồng Lợi, 36 Phan chu Trinh Đà Nẵng, sẽ làm lễ thành hôn cho trưởng nam là cậu:

LÊ-NGỌC-DŨNG kết duyên cùng cô **PHẠM-THỊ-MINH-DUNG**, con của ông bà Phạm Đăng Tích, 206 Bạch Đằng — Huế.

Dịp vui này, chúng tôi xin mừng hai họ và chúc tân lang cùng tân giai nhân trăm năm hạnh phúc.

Hãng Dệt VŨ-VĂN XƯƠNG
— SAIGON —

A tiếp theo trang 1

Chưa có một chi tiết nào rõ ràng được lộ về thực chất cuộc viếng thăm đột ngột này.

Thông cáo chung công bố ở Bắc Kinh nói rằng Trung Cộng và Miến Điện tỏ ý băn khoăn về tình hình suy sụp ở Đông Nam Á và yêu cầu triệu tập một hội nghị 14 nước về Lào».

Thông cáo nói «sự suy sụp trong tình hình ai cũng thấy rõ nhất là ở Việt Nam Cộng Hòa và Lào. Hai ông Chu và Newin tuyên bố cương quyết tiếp tục tìm một giải pháp hòa bình cho tình hình».

Chưa rõ là cuộc viếng thăm đột ngột của họ Chu tại Miến Điện có liên quan gì tới lời tuyên bố mới đây của Tổng thư Ký L.H.Q U Thant (một lãnh tụ của Miến Điện). U. Thant đề nghị mở hội nghị Giơ neo mới về Việt Nam.

PHÂN ƯU

Được tin THÂN PHỤ Đ/U Phạm văn Việt đã thất lộc tại Bắc Việt. Chúng tôi thành thực chia buồn với Đ/U cùng gia quyến.

T/U THƯ-HIỀN-TRẦN

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY MỞ THẦU: Tại Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia, vào hồi 9 giờ ngày 29-7-1964

MỤC TIÊU ĐẤU THẦU: Cung cấp 340.000 quyển sổ gia đình và 340.000 phiếu kiểm tra gia đình Ấp Tân Sinh.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG: 595.000$00

KÝ QUỸ TẠM THỜI: 2,5% trị giá của khế ước

KÝ QUỸ THIỆT THỌ: 5% trị giá nhận thầu.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH: Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia.

(Khối Hành Chánh — Sở Ngân Sách Kế Toán — Phòng Vật Liệu)

THỜI HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU: Hạn chót vào ngày 19-7-1964

Sàigòn, ngày 9 tháng 7 năm 1964

TU.N. TỔNG GIÁM ĐỐC CẢNH SÁT QUỐC GIA
PHỤ TÁ HÀNH CHÁNH

NGÂN-SÁCH QUỐC-GIA
NIÊN-KHOÁ 1964
Mục 16, Chương 02, Điều 07

Cáo thị đấu thầu công khai

ĐỀ MỤC.— Cung cấp, chuyên chở và đổ thành luống 675 litres: 3.625m3 đá dăm cỡ 4/6 trên Quốc Lộ 14 từng khoảng từ Km 523+800 đến Km 547+500 và 234m3 đá xay cỡ 5/20mm đổ thành đống từng khoảng từ Km 541+200 đến Km 547+500.

ƯỚC LƯỢNG CÔNG TÁC: 1.204.500$00

TIỀN KÝ QUỸ TẠM: 20.000$00

THỜI HẠN THỰC HÀNH CÔNG TÁC: 90 ngày

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU: Ngày 28 tháng 07 năm 1964 tại văn phòng Khu Công Chánh Cao Nguyên Trung Phần Banmêthuột, lúc 9 giờ.

HẠN NỘP ĐƠN XIN DỰ THẦU: Trước 18 giờ ngày 27 tháng 07-1964.

HẠN NỘP BÌ XIN DỰ THẦU: Trước 9 giờ ngày 28-07-1964.

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ: Nha Kiều Lộ SAIGON.
— Khu Công Chánh Cao Nguyên Trung Phần.
— Ty Công Chánh Pleiku

LƯU Ý: Bắt buộc phải nộp 1 bản chương trình cung cấp đá trong hạn định, văn kiện này phải bỏ vào bì thứ nhất cùng với những chứng chỉ khác để Hội Đồng cứu xét.

BANMÊTHUỘT, ngày 06 tháng 07 năm 1964
KỸ SƯ, TRƯỞNG KHU CÔNG CHÁNH
Cao Nguyên Trung Phần,
PHAN-VĂN-LÂM

VỤ TRỘM LỚN 300.000đ

Vụ 6 lượng vàng nữ trang vừa xảy ra tại nhà thương gia Võ thị Lâm số 7/4 đường Cao Thắng Phú Nhuận đêm 26-6-64. Ngày 4-7-64 Sở Trinh Sát Tư Agence Lefort 138 A Hai-bà-Trưng Sàigòn Điện thoại 22.544 được ủy nhiệm truy tầm thủ phạm. Qua ngày 7-7-64 Agence Lefort đã giao tên chánh phạm và 2 từng phạm cùng số bạc và nữ trang nói trên cho Ty Cảnh Sát Quốc Gia Quận Tân Bình.

Đây là một trong những thành quả rực rỡ của ngành Trinh Sát Tư mới mở ở xứ ta.

CÁO PHÓ

Chúng tôi lấy làm đau đớn báo tin buồn, Quý Cụ, Ông, Bà và thân bằng quyến thuộc: Cha, Ông và Nội Tổ chúng tôi là:

Cụ Phê Rô
PHẠM-NGUYÊN-HỰU
Hưởng thọ 86 tuổi

Đã từ trần đêm 11-7-64 tại Biệt xá số 52 đường Duy Tân Saigòn.

Lễ an táng sẽ cử hành đúng 7giờ sáng 14-7-64 tại nhà thờ Tân Định.

Con trai: Phạm-duy-Chất vợ và các con cháu.
Phạm-khắc-Hy vợ và các con
Phạm-duy-Phác vợ và các con
Phạm-văn-Giai vợ và các con
Phạm-khắc-Hoan vợ và các con
Phạm-khắc-Nhã và vợ
Phạm-khắc-Nhạc

Con gái: Phạm-thị-Hồi } và các con cháu
Con rể: Vũ-bá-Bằng
— Đặng-đình-Tuất

Giấy cáo phó này thay thế thiệp tang

PHÂN ƯU

Vừa hay tin Cụ **BÙI-TỨ-DI**, 1 bần sinh của Đại Úy Bùi-sanh-Châu Quận Trưởng Bình Đại (Kiến Hòa) đã thất lộc tại quận Cao Lãnh, tỉnh Kiến Phong, ngày 9-7-1964.

Chúng tôi thành thật Phân Ưu cùng gia đình Đại Úy Quận Trưởng và cầu nguyện cho Hương hồn Cụ Ông sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

TỈNH TRƯỞNG
Và toàn thể Công chức—Quân nhân
Tỉnh KIẾN-HÒA

Tin buồn

Chúng tôi rất lấy làm đau đớn khi hay tin Đại Uy NGUYỄN-AN-KHƯƠNG đại đội trưởng 62 thuộc Tiểu đoàn 6 nhảy dù vừa đền xong nợ nước. Chúng tôi thành thực chia buồn cùng bà thân của cố Đại Úy và cầu chúc linh hồn Cố Đại Úy sớm được tiêu diêu miền cực lạc.

— Đại Uy Lộc KBC 4143.
— T/U Thiện KBC 4143.
— Bà Chủ và Nhân viên nhà hàng Jeannette Bar 29 Trần-Hưng-Đạo Vũng Tàu.
— Bùi Ngọc Chẩn, học sinh.

Tư Thục **VĂN - HÓA**
138 Hai bà Trưng Saigon Đ.T 22.544
(20-7-64) Tổng khai giảng
CÁC LỚP MẪU GIÁO và TIỂU HỌC PHÁP
Ban giáo viên Pháp kinh nghiệm và tận tụy phụ trách các lớp. Kỷ luật nghiêm minh. Liên lạc chặt chẽ với các phụ huynh.
Số học sinh hạn chế cho mỗi lớp. Xin ghi tên trước tại văn phòng dặng kịp thời mua những sách cần thiết.
.P.1458/GD/HGV/4

MÁY LẠNH, TỦ LẠNH
hư cần sửa chữa. Xin gọi Đ.T.22.944
NGỌC ẢNH 52 Phạm Hồng Thái
Có chuyên viên đến tận nhà, săn sóc máy hàng tháng 50đ. bao luôn sửa chữa 150đ.
— Thời gian sửa chữa kỷ lục. Thợ rành nghề, bảo đảm
Thường trực suốt ngày đêm — Đ.T.20.173

SÁCH MỚI *GIÓ-VIỆT PHÁT-HÀNH*
NHU ĐẠO TẬP Tập 1 và Tập 2 của Ô. PHẠM LỢI
ANH HÙNG XẠ ĐIÊU Tập 1 và Tập 2 giá 36$
Độc-giả nên cẩn-thận trọn cho được bản dịch của cây bút nổi tiếng **Tiền Phong Từ Khánh Phụng** *để khỏi vàng thau lẫn lộn.*
HÓA HỌC *đệ Tam*, HÓA HỌC *đệ Nhị*, VẬT LÝ *đệ Tam* } của Ô. VŨ LAI CHƯƠNG
VẠN VẬT *đệ Thất*, VẠN VẬT *đệ Lục*, VẠN VẬT *đệ Ngũ*, VẠN VẬT *đệ Tam* } của Ô. ĐỖ XUÂN HƯNG và Ô. HOÀNG K. THÁP *Giáo-sư Pétrus-Ký và Trần Lục*

Lớp Tối **PHAN - SÀO - NAM**
657 Phan thanh Giản (Ngã Bảy) SAIGON
15-7-64 MỞ THÊM: Thất + Lục, Ngũ + Tứ, Tam + Nhị

NGÂN-SÁCH QUỐC-GIA — NIÊN-KHÓA 1964
Mục 16, chương 02, Điều 11

Cáo thị đấu thầu công khai

ĐỀ MỤC: Cung cấp, chuyên chở và đổ thành luống 600l itres, (lô 2) 5.000m3 đá dăm cỡ 5/7 trên Liên tỉnh Lộ 7 từ Km.139+500 đến Km 148+000.

ƯỚC LƯỢNG CÔNG TÁC: 1.500.000$00

TIỀN KÝ QUỸ TẠM: 25.000$00

THỜI HẠN THỰC HÀNH CÔNG TÁC: 80 ngày

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU: Tại văn phòng Khu Công Chánh Cao Nguyên Trung Phần Banmêthuột, ngày 28-07-1964 hồi 9 giờ.

HẠN NỘP ĐƠN XIN DỰ THẦU: Trước 18giờ ngày 27-07-64.

NGÀY GIỜ NỘP BÌ XIN DỰ THẦU: Trước 9 giờ ngày 28-07-1964.

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ: Nha Kiều Lộ SAIGON.
— Khu Công Chánh Cao Nguyên Trung Phần.
— Ty Công Chánh Pleiku và Phú Bổn.

LƯU Ý: Trái với Điều kiện sách đá 5/7 sẽ đổ thành luống 0m3,600 thay vì đổ thành đống và bắt buộc phải nộp 1 bản chương trình cung cấp đá trong hạn định trong hồ sơ dự thầu kể rõ số lượng cung cấp cho từng thời gian, văn kiện này phải để vào bì thứ nhất cùng với các chứng chỉ khác để hội đồng tiện xét định trước khi mở đến bì khai giá.

BANMÊTHUỘT, ngày 06 tháng 07 năm 1964
KỸ SƯ, TRƯỞNG KHU CÔNG CHÁNH
Cao Nguyên Trung Phần
PHAN-VĂN-LÂM

Cáo thị đấu thầu công khai lần thứ II

— NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU: Ngày 07-8-1964 hồi 9 giờ sáng tại Bộ Y Tế, 59 Hồng Thập Tự Saigon.

— MỤC ĐÍCH CUỘC ĐẤU THẦU: Cung cấp các lô:
1) Bông, Băng, Gạc. 2) Ống thuốc tiêm. 3) Chai thủy tinh. 4) Vật dụng bằng gỗ.

Có thể dự thầu từng món, từng lô hay tất cả các lô

— TỔNG GIÁ ƯỚC LƯỢNG: 16.000.000$00 cho cả 4 lô.

— KÝ QUỸ TẠM: từ 3.000$00 đến 100.000$00 tùy theo lô.

— NỘP DANH SÁCH VẬT DỤNG Y TẾ VÀ MẪU HÀNG: Ngày chót 01-8-1964 trước 09 giờ tại Sở Thanh Tra Y Tế, 59 Hồng Thập Tự Saigon.

— CẤP GIẤY PHÉP NỘP KÝ QUỸ TẠM: Ngày chót 03-8-1964 vào giờ làm việc tại 699 Trần Hưng Đạo Cholon.

— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH: Sở Tiếp Tế và Cung Cấp Dược Liệu, 699 Trần Hưng Đạo Cholon.

[Chiếu bóng hôm nay]

REX
Le rendez-vous de Septembre Gina Lollobrigida-Rock Hudson Bobby Darin-Scope-Màu-P.Đ.V.Hoa

ĐẠI NAM
Tình nở Hoa Đào (Bridal Napping) Lạc Đế, Trương Trọng Văn, Shaw-Scope. Màu. P.Đ. Việt—Anh

MAJESTIC SAIGON
Les chevaliers du démon (15 năm Phục Hận) Keit Michell A. Corri-Scope — Màu — P.Đ.V. Hoa

EDEN SAIGON
Okinawa nhuộm máu (The Pacific War) Phim dài 3 giờ. Đại vĩ tuyến-Màu-Phụ đề Việt Pháp

VICTORY LÊ NGỌC
Okinawa nhuộm máu (The Pacific war) Phim dài 3 giờ Đại vĩ Tuyến-Màu-Phụ đề Việt Hoa.

PALACE CHỢLỚN
Les chevaliers du démon (15 năm Phục Hận) Keit Michell A. Corri-Scope — Màu — P.Đ.V. Hoa

KIM CHÂU
Patrouilleur 109 (Trung úy Hải quân J.F. Kennedy chỉ huy Ngư lôi đĩnh 109) Màu-P.V.Đ.Hoa

KHẢI HOÀN
Okinawa nhuộm máu. (The Pacific War) Phim dài 3 giờ. Đại vĩ tuyến. Màu, Phụ đề Việt-Pháp.

DIÊN HỒNG
1) Đời em trong bóng tối. Phim tình cảm-Scope-T.Việt. 2) 7 kẻ tử thù — Fernando Lamas-Scope-Màu

NAM VIỆT
1) Đời em trong bóng tối Phim tình cảm Scope T. Việt 2) 7 kẻ tử thù Fernando Lamas Scope Màu

HỒNG BÀNG
Vũ điệu nẩy lửa (Fire in the Dance) Cấm dưới 18 tuổi. Tô Màu — Phụ Đề Chữ Việt.

VIỆT LONG
Từ 8-7 Les chevaliers du démon (15 năm Phục Hận) Keit Michell Adrienne Corri-Scope-Màu-PĐVN

VĂN-HOA
3 ngày 13, 14, 15-7: Aventures de jeunesse (Bụi đời gió lốc) Scope Màu — Phụ đề chữ Việt

MODERNE
1) Hiệp sĩ áo đen. Scope. Màu. T.Việt. 2) Nam nữ Đô vật Âu Châu.3) Hương khuê xuân mộng

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Người khổng lồ đại náo Đông kinh-T. Việt-2) Trận giặc Thái Bình dương-T.Mifune-Scope-Màu

LONG VÂN
1) Mẹo hiểm cứu chồng-Clark Gable-Susan Hayward-2) Vénus au vison Elizabeth Taylor-Scope-Màu.

KIM ĐÔ
1) Hải đảo bí mật. Phim màu. Nói tiếng Pháp phụ đề Việt Ngữ 2) Xuân tình nữ đạo

NAM QUANG
1) Người đẹp phục thù Màn-Ảnh Đại-Vĩ-Tuyến-Màu 2) Quái vật Konga

LONG DUYÊN
1) Goliath tử chiến người khổng lồ. Scope. Màu. Nói tiếng Pháp. Phụ đề V.N. 2) Dix de la légion

THANH BÌNH
1) Người đẹp phục thù Scope — Màu-T. Việt 2) Opération G. Jihas — Glenn Ford — Scope— Màu

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng RAO VẶT: từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

NHẮN TIN
Các bạn Quân-nhân Công Tư-chức muốn học thi Tiểu-học, Trung Học, Tú Tài hãy viết thư hỏi:
TRƯỜNG HÀM THỤ
VĂN-HÓA
91 Trịnh minh Thế, Saigon
Chuyên dạy học gởi bài đến nhà.

Sang nhà phố buôn bán 4mx20m đầy đủ tiện nghi, giao nhà ngay. Hỏi 210 Trần quang Khải Dakao.

Mất 1 chó Berger từ 27-6-64 tai trái có tật tai phải dương đau. Ai bắt được xin đem lại số 288 đường Lê Thánh Tôn. Xin hậu tạ 1.000đ.

Sang hoặc CHO MƯỚN rẻ một tiệm uốn tóc đang hoạt động. Hỏi bà Lan 131 Gia Long Saigòn.

Phòng mạch Bác-sĩ Vĩnh Đán Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng, Dakao. Đ.T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30.

Mắm «Cửu-Long» Châu đốc 220, Công Quỳnh Saigòn mở cửa lại ngày 7-7-64 Kính mời quí khách đến địa chỉ trên, khi cần mắm nguyên chất Đặc biệt mắm trèn và mắm thái.

Cần 1 người Bắc «nam nữ cũng được» Biết nấu ăn khéo và làm việc nhẹ trong nhà «Nhà ít Người» Hỏi 86 Hồ văn Ngà Saigòn.

ÍT TỐN TIỀN
Với loại Radio thường sửa thành Hi Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc. PHẤN RADIO 72 Nguyễn Công Trứ Saigon (Lefebvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Bán vì đi xa, tủ lạnh « FRIGIDAIRE » máy thêu Necchi Meuble Radio-P.U.3 H.P. Xin hỏi số 8 Phan Ngữ Dakao (trước 8 giờ sáng hay 19 giờ).

Bỏ Vốn 50.000đ. Muốn làm quản lý hoặc Caissière cho nhà hàng ăn hoặc uống bán cho người ngoại kiều. Đầy đủ tư cách quản lý. Nói thạo Việt Hoa, Anh, Pháp ngữ. Hỏi Building Mai Anh 374 Nguyễn Công Trứ từ 10 giờ tới 18 giờ.

ĐÁNH RƠI
11 giờ 45 trước trường Gia Long hộp quà cưới đựng ấm đồng và các tên Nguyễn Sâm. Ai lượm được xin đem lại 65 Huỳnh quang Tiên Saigòn xin hậu tạ.

— VIỆN UỐN TÓC —
DIỄM - THÚY
228 Đề Thám Sg. (ngã tư Quốc Tế. Do CÔ HAI (trước ở Kinh Đô) và 1 nhóm thợ danh tiếng đảm nhiệm) Uốn, chải, bới nhiều kiểu mới lạ. May tốt, thuốc sửa ngoại quốc. Nữ sinh giá đặc biệt. Cần thêm 1 người làm chia.

Bán gấp ba căn phố lầu đúc luôn đất 300m ngay ngã tư Bình Hòa (đèn xanh đỏ). Có bán từng căn một. 180-A Lê quang Định — Gia định.

SALON NHẬT - HÙNG
465 A Phan Thanh Giản Saigon Mua Bán đổi xe hơi, Vespa, Lambretta gởi có bảo đảm, nhà đất Villa sang mướn nhanh chóng, mời lại Salon, Hoa Hồng nhẹ.

ĂN VÀ Ở
Phố lầu đúc, đủ tiện nghi. Yên tĩnh. Nam Nữ sinh, Công Tư chức. Có phòng riêng biệt. Hỏi 36/42 Cô Bắc Saigòn.

Bán Villa lầu luôn đất 154m2 có cửa hàng rộng mặt Trần-quang Khải, có chỗ để xe, đủ tiện nghi. 156 Ng phi Khanh, Tân Định. Xin mời Bà đã trả 760.000đ. tới thương lượng.

CẦN TUYỂN
Trung học Tư Thục Bồ Đề Phan Rang.
Cần tuyển dụng giáo sư có một hay nhiều chứng chỉ cử nhân để dạy các lớp Đệ Nhất và Đệ Nhị cấp.
Xin liên lạc với văn phòng, đường Trưng Nữ Vương Phan Rang.

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**
Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.
Văn phòng Đ.T. 498 Cardi
330 Hồng Thập Tự — SAIGON

Cần 1 quản lý, 1 thơ ký dưới 30 tuổi. Gởi tuổi, địa chỉ về Hộp thơ 132 Chợlớn.

VĂN PHÒNG SANG TÊN XE
VĂN - HOA
Mua xe hay bán xe VESPA, LAMBRETTA, xe HƠI muốn chắc ăn, khỏi mất thì giờ lòng dòng đi tới đi lui.
Xin quý khách mang ngay lại VĂN PHÒNG SANG TÊN XE «VĂN HOA. Nơi chuyên lo các thủ tục giấy tờ sang tên xe hợp pháp và mau chóng. Giá đặc biệt cho các loại xe đi Trung, xe TAXI, xe vận tải. Nhận gởi bán các loại xe SCOOTERS. Số 80 Trần quang Khải gần rạp ciné Văn Hoa
TÂN ĐỊNH

TRUNG-TÂM ANH-NGỮ
SHAKESPEARE
55, Cao Thắng — Sàigòn
— Ban giáo sư Việt - Mỹ kinh nghiệm, tận tâm.
— 20-7-64 sẽ mở:
— Từ vỡ lòng, luyện thi đến Proficiency.
— Lớp đàm thoại cấp tốc cho người lớn.
— Xem Danh sách giáo sư và ghi tên trước tại Văn Phòng.

VILLA PHỐ ĐẤT
Villa trệt 400m2 vùng yên tịnh 1.200.000đ. Villa Trần quý Cáp, Phan đình Phùng, Trương minh Ký, Pasteur. Phố lầu Gia Long, Trần Hưng Đạo 900.000đ, Bàn Cờ 400 000đ. 6.000m2 đất Trương minh Giảng. Phố trệt Phan thanh Giản. Nhường cửa hàng Hàm Nghi. Minh Sang 145 Hàm Nghi Sàigòn. Đ.T. 24.308.

TWIST?
Mới về 3 kiểu THE BEATLES, 8 kiểu bới, 12 kiểu chải dợn, 10 kiểu chải tự nhiên, và có tăng cường thêm 2 thợ nhiều kinh nghiệm chuyên cắt và chải những kiểu như «SUMMER COOLIES». —Chính do cậu CAN chú SINH, chú SIU và chú QUANG đảm nhiệm, có nhiều loại thuốc nhuộm tóc của Nhựt mới về bảo đảm không khô, không đứt ngang, không rụng không phai màu rất tự nhiên. Nơi sang trọng, giá bình dân, thợ hay thuốc tốt có giá đặc biệt cho nữ sinh, có thợ chuyên sửa móng tay. Quảng cáo đúng sự thật. 604 — Phan đình Phùng Saigon Viện uốn tóc LY LY.

SALON
XUÂN - QUANG
Nơi mua, bán, gởi đổi các loại xe scooter auto cũ mới.
BÁN: Desoto có Radio BV — Morris 1.100. EB có Radio — Gordini EB — Dauphine BW — Commer mở kiến EB — Plymouth BM. có Radio—Land Rover dầu BV — Hillman BL — Volkswagen CC — Mash. Jam. BL. Simca BE. Studebaker BI — Vedette BE. BH vỏ ruột sơn nệm toàn hảo.
CẦN MUA GẤP: Peugeot 203 — 403 — Taunus 12 M. 4 cửa Opel đời BT trở về sau — Fiat, 1.300 — 1.800 Do 354-356 Phan thanh Giản Saigon

SAIGON DUY NHẤT
Học Khiêu Vũ
Hãy tìm cho được Giáo sư Tuấn-Việt với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng lưu, với giá đặc biệt 300đ. mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ-sư duyên dáng: cô Đoan-Quỳnh — Tại 47/88 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

Lớp ANH-VĂN
Chuyên Đàm Thoại dành cho người lớn cần NÓI, NGHE giỏi Anh ngữ gấp để đi làm giao dịch, buôn bán, đi ngoại quốc hoặc truyện trò với bạn bè. Ngày 16-7-64, Mở Thêm: 1 lớp Trung Cấp đàm thoại và Đọc Báo Anh Mỹ và 1 lớp Sơ Cấp Đàm Thoại. G.s NGUYỄN THẾ THÔNG phụ trách. Có g.s. Mỹ chuyên môn luyện giọng. Xin ghi tên gấp tại 155 Trần quang Khải, Tân Định.

LỚP VŨ
ÁNH - TUYẾT
Dạy khiêu vũ nhiều bước mới đẹp và đặc biệt V.N. chưa từng có.
Khiêu vũ Hàm Thụ bằng hình ảnh do nữ V.S. ÁNH TUYẾT chỉ dẫn để các bà nội trợ của các bạn ở xa tự tập lấy một cách dễ dàng. Chú thích bằng tiếng Việt.
GỒM CÁC BẢN: Tango 120đ Mambo 120đ, BeBop 120đ. Cha CC 100, Rumba 100đ Boston 70đ. Pasodoble 80đ. One Step 60đ. Hully Gully 80đ. Valse 70đ. Twist 70đ. Slow 60đ.
Gửi tiền bằng Mandat. Đề cô Trần thị Sưu 277 Phan đình Phùng Saigòn. Sẽ gửi bài đi ngay.
V.S Á.T

Sang gấp 65.000 phố ó lầu đủ tiện nghi dài 20mX 4m5 tiền phố 500đ 1 tháng do số 17 Vĩnh Viễn Chợlớn.

Nữ sinh Bac 1 Marie Curie. Muốn kèm trẻ tại tư gia có thể ăn và ở. Thư: Cô Ánh Tuyết 436/48 Lê Văn Duyệt S-G.

VƯỜN TRẺ SƠ CẤP
ĐỨC-ĐẠT
145 Ngô Tùng Châu Saigòn
Khai giảng ngày 1-7-64
G.P: 396 HCNV 14-5-64
Nhận trẻ em 3 tuổi trở lên. Phương pháp giáo dục mới, do chuyên viên Việt Pháp hướng dẫn. Nhiều tranh ảnh dụng cụ khoa học, dễ học.
Đặc Biệt: biếu quà, nước ngọt cho các em vào giờ nghỉ. Có xe đưa rước. Giảm 10% cho anh em ruột, con công chức quân nhân.

Hàm Thụ
và Tư Thục HẠNH-NGHĨA
42 Nguyễn-văn-Thành — Gia-Định bài gửi tận nhà dạy đủ các lớp: có lớp riêng luyện thi Tú Tài, Trung Tiểu Học (thi đậu nhiều).

Anh văn thực hành
Sinh viên Văn khoa có PROFICIENCY nhận kèm bảo đảm từng người từng nhóm. Dạy theo phương pháp mới nhứt, trong 4 tháng đàm thoại lưu loát. Có máy luyện giọng. Học phí nhẹ. Trong thời gian học tập không được nói tiếng Việt. Đặc biệt có lớp đàm thoại về thương mại, nghề nghiệp, và luyện thi Tú Tài ABC. Hỏi: 178 Đường Hòa Hưng Saigòn (gần Trung tâm Cải huấn Chí hòa).

Anh-Văn Special
Dạy riêng từng người từng nhóm đủ trình độ. Do G.s. Việt Mỹ tốt nghiệp Đại học, dày kinh nghiệm, tận tâm săn sóc với phương pháp giáo khoa thực tập tân tiến. Dễ hiểu nhớ lâu. Có máy luyện giọng. Kết quả bảo đảm. Nơi học lịch sự, và thuận tiện. Học phí nhẹ. 177 Lê thánh Tôn gần chợ SAIGON

BỐ CÁO
Muốn bán máy móc và dụng cụ thuộc nhà máy dừa khô. Xin hỏi chi tiết tại 761 Trần hưng Đạo Saigon trong giờ làm việc.

35đ. 1 KILO BỘT GIẶT nguyên chất, mau sạch, trắng hơn xà bông. NGỌC THẠCH 134 Trần quang Khải—Tân Định Saigòn.

DẠY KHIÊU VŨ
Dạy riêng từng người, Nhiều bước tân kỳ. Bảo đảm trong 10 giờ biết nhảy giỏi. Do Giáo sư NGUYỄN THIỆT chỉ dẫn, về phần thực tập sẽ do cô Huỳnh Hoa đảm nhiệm. 85/41 lầu 4 Nguyễn Cư Trinh.

Nhà bán lầu đúc, tô đá mặt tiền, căn bìa tiện buôn bán, giá rẻ, hỏi 97 Phan văn Trị Saigon.

In tại nhà in SÔNG-VÂN 86 Lê-Lai — Sàigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyện